

מזכירות מועצת העיר

י"ח באלול תשפ"ה
11 בספטמבר 2025
סימוכין : 2025-0103-723

**דוח משיבה מס' 5 של ועדת חינוך
שהתקיימה ביום שלישי ב' באלול תשפ"ה (26.8.2025)**

השתתפו :	גב' חגית משה גב' יעל ביטון דה-לנגה מר אריאל גולן מר אריק וירצבורגר מר אריק קפלן גב' אביגיל חי	סגנית ראש העיר, מ"מ יו"ר ועדת חינוך חברת הנהלה חבר הנהלה, מ"מ של צביקה כהן ראש מינהל חינוך יו"ר ועד הורים עירוני יו"ר מועצת תלמידים
לא השתתפו :	מר ישראל קלרמן מר מיכאל הלברשטאם מר חיים אפשטיין מר אלדד ישעיהו רבינוביץ גב' שירה בן ישראל מר עופר טס	סגן ראש העיר חבר הנהלה חבר הנהלה חבר מועצה מנהלת ביה"ס יסודי נווה עציון מנהל ביה"ס הגמנסיה העברית
נכחו :	מר אריה קינג גב' לורה ורטון עו"ד דן בן טל מר שי קלדרון מר עמנואל זילברמן גב' לארה מובאריכי גב' אורית דולב גב' יפעת אורון גב' זהבה רוזנטל גב' לאה הרוש גב' בתשי יהושע גב' שולי טויזר מר גיא מן עמי גב' ציפי זוסמן גב' נועה פהימה מר אבי גיספאן גב' סיסרי רז גב' בטי טסטה מר שגיא עוזרי מר ערן ריקן גב' ארואסטי קרן מר יהודה נוימן גב' חיה פרנסה	סגן ראש העיר חברת הנהלה, מ"מ של יעל ביטון דה לנגה ראש צוות בכיר ליעוץ לאגפים, אגף ייעוץ וחקיקה מפקח מחוז ירושלים חרדי מנהל אגף חינוך כללי מנהלת אגף חינוך למגזר הערבי מנהלת אגף פדגוגיה מנהלת אגף תפעול ופיתוח מנהלת שירות פסיכולוגי חינוכי מנהלת מטה לתכנון כ"א וטיפול בפרט סגנית מנהל אגף חינוך ממונה על מערך ניהול החשבונות והתקשרויות הכספיות ממונה על הבטיחות מז"ח ממונה על קידום נוער ממונה על חינוך מיוחד ממונה על מערך הסעות ממונה על הצהרונים ממונה על תרבות חינוכית ממונה על הנגישות במנח"י ממונה אשכול מידע ותכנון ממונה גנ"י ממונה חינוך על יסודי ממונה כ"א מינהל

Secretariat of the City Council | מזכירות מועצת העיר | أمانة مجلس البلدية

כוכב ספרא 1, ירושלים 9100707 | טל: 02-6295723 Tel פקס: 02-6297153 Fax:

mazkir_haeir@jerusalem.muni.il

מזכירות פועצת העיר

ממונה כ"א על יסודי	גב' נעמי אסייג
ממונה אחזקת מוסדות חינוך	מר שלומי שוקרון
ממונה על החינוך היסודי במנה"י	מר נחמן סעדיה
ממונה על מערך נכסים מוסדות חינוך	גב' טליה הלל
ממונה על תכלול תכניות ופרויקטים פיזיים	מר ישר אוריאל
ממונה על תכניות ממלכתיות	גב' עדי בילבסקי
ממונה על יסודי	מר מהא אבו קטיש
ממונה על מעונות היום	גב' ענבל מזרחי
ממונה טפול בפרט	גב' נבילה מנאע
ממונה חינוך יסודי	מר ג'מיל שרקיה
סגן ממונה חינוך יסודי	מר עביר חשמה
ראש מערך החדשנות	מר אריק ספורטה
מנהל התכנית האסטרטגית בחינוך מזרח ירושלים	מר ציון רגב
ראש אשכול כספים	מר עמי פרץ
מחמ"ד העיר ירושלים	מר גיל ברדוגו
חנ"מ מזרח	מר אימאן גזיל
מפקחת	גב' שגית גליימן
מפקחת	גב' אסנת עוזיאל
מפקחת אזור על יסודי	מר אתי דוד
מפקחת גנים	גב' מירב סליימן
עוזר לסגנית ראש העיר	מר יוסף לוקצקי
עוזר לחברת הנהלה, מרים סלע	מר אתי בורנשטיין
רכזת נגישות	גב' לאה סנדרס
מנכ"ל לביא	מר ברק לוי
מנהלת אגף עמותות לביא	גב' שלומית נחום
חבר הנהלת ארגון הורים בירושלים	מר עידו משה
דובר מועצת הנוער	מר ידיד בר-אשר סיגל
הנהלת הורים עירונית	מר בועז קליגמן
יו"ר סניף הסתדרות המורים	גב' ברנית גולן יוסובש
יועצת ליו"ר סניף הסתדרות מורים בירושלים	גב' יהודית אוזנה
מועצת הנוער	מר אורי שדה

מזכירת הוועדה : ליאת זכאי

נושא הישיבה : פתיחת שנת לימודים תשפ"ו

Secretariat of the City Council | מזכירות פועצת העיר | أمانة مجلس البلدية

כ"כר ספרא 1, ירושלים 9100707 | טל: 02-6295723 Tel פקס: 02-6297153 Fax:

mazkir_haeir@jerusalem.muni.il

מזכירות מועצת העיר

על סדר היום:

1. דברי פתיחה - מר משה ליאון, ראש העיר יו"ר הוועדה

ראש העיר פתח את הישיבה וברך את הנוכחים בברכת שנת לימודים מוצלחת.

ראש העיר הודה לסגנית ראש העיר, חגית משה, על פעילותה העניפה בתחום החינוך ושיתוף הפעולה הפורה ביניהם.

ראש העיר שיבח את רמת החינוך הגבוהה בעיר לאורך השנים. חוזקו של התחום נובע מעבודה מאומצת של כל הגורמים המקצועיים במטה ובשטח, אבל תודות גם לעבודה משותפת והדוקה עם מנהלת המחוז, מנהל המחוז החרדי, צוותי מנח"י, מנהלי האגפים ואנשי החינוך בשטח. ראש העיר הדגיש כי מערכת החינוך בירושלים מעניקה מענה מקצועי טוב לכל בחירה ולכל מגזר.

ראש העיר הציג סקירה של ההיערכות העירונית לפתיחת השנה בתחום הבניה והשידורים, הסדרת פעילות הצהרונים בשיתוף עמותת לביא ועוד. עוד ציין כי מערכת החינוך היא גורם מרכזי בהחלטת משפחות צעירות לקבוע את עתידן בירושלים, ולכן יש להמשיך ולהשקיע בה באופן מתמיד.

ראש העיר מנה את ההישגים בשנה הנוכחית, בין ההישגים הבולטים: פתיחת מרכז החדשנות "פריזמה" בקריית יובל, פרויקט הזנק דיגיטלי לחלוקת מחשבים בכלל בתי הספר, תוכנית "בית המנהלים" להעצמת מנהלי בתי ספר, פתיחת מגמת פרסית ייחודית, שילוב לימודי שחמט בגני הילדים ופתיחת מרכז רייסמן שוורץ בשיתוף האוניברסיטה העברית בו ילמדו תלמידי תיכון פיזיקה מתקדמת. בנוסף, ציין את הגידול המשמעותי במספר תלמידי מזרח ירושלים הניגשים לבגרות הישראלית שעלה מ-12,000 ל-27,000 תלמידים, והביע תקווה להמשך ההתקדמות.

בסיום דבריו, הודה ראש העיר לכל השותפים ואיחל שנת לימודים מוצלחת, פורייה ומלאה הישגים לכל התלמידים וצוותי ההוראה וההנהלה.

גב' חגית משה, סגנית ראש העיר ומ"מ יו"ר הוועדה

גב' חגית משה, הודתה לכל המשתתפים על העבודה שנעשתה בסיום השנה וההיערכות לפתיחת שנת הלימודים, והדגישה את שיתוף הפעולה עם ראשי האגפים, משרד החינוך, המפקחים, צוות מנח"י ועמותת לביא. גב' משה בירכה את מר שי קלדרון וגב' כרמית הרוש ממשרד החינוך והודתה להם על השותפות המתמשכת. עוד הוסיפה כי מוסדות הלימוד ערוכים לפתיחת השנה, דבר המשקף את העשייה המאומצת של כלל הגורמים, כולל הסתדרות המורים.

יו"ר הוועדה הודתה באופן אישי לראש העיר על המחויבות וההובלה בתחום החינוך, וציינה שמטרת הוועדה להציג את ההישגים, האתגרים והמענים לשנה הבאה.

מזכירות פועצת העיר

2. הצגת נתונים, סקירת אגפים ומגמות לשנת תשפ"ו

א. מר אריק וירצבורגר - ראש מינהל חינוך
מר אריק וירצבורגר הציג את פתיחת שנת הלימודים כאחד הנושאים המשמעותיים והחשובים בסדר היום של מנח"י והודה ליו"ר הוועדה על העלאת הנושא לוועדת החינוך. מר וירצבורגר ציין כי מערך התלמידים מונה מעל 300 אלף תלמידים בעיר.

המנהלים המקצועיים, כל אחד בתחומו, הציגו סקירה על הנעשה בתחום אחריותם ומגמות לשנת הלימודים תשפ"ו. הועלו התייחסויות ואתגרים בנושאי כוח אדם, מערך ההיסעים, החינוך המיוחד, תוכנית ישראלית לתלמידי מזרח העיר, צהרונים, שיפוץ מוסדות חינוך, חדשנות פדגוגית, פיילוט הזנה בגני ילדים, חוסן והכלה ועוד.

מצ"ב מצגת.

ב. גב' כרמית הרוש - מנהלת מחוז ירושלים, משרד החינוך
גב' הרוש ציינה כי פתיחת שנת הלימודים הינה תקופה עמוסה באירועים ואתגרים בעיר, והדגישה את החשיבות בהוקרה ובנוכחות העירונית שנותנת כוח לצוותים. גב' הרוש הוסיפה ואמרה כי צוותי החינוך עמלים כל העת על קידום תחומים חדשים, כמו קידום תחום הבינה המלאכותית, תוך השקעה בתשתיות מתאימות.

גב' הרוש הדגישה את שיתוף הפעולה ההדוק בין העירייה ומשרד החינוך. בנוסף הדגישה את הרצון לתת מענה לכל אתגר שמגיע והמחויבות לכלל תלמידי העיר מכל המגזרים.

לסיום, איחלה גב' הרוש ברכת שנה טובה ופורייה לכל הנוכחים, לתלמידים ואנשי החינוך.

ג. מר שי קלדרון - מפקח מחוז ירושלים חרדי
מר קלדרון פתח והוקיר את פעילותה של סגנית ראש העיר, חגית משה, מחזיקת תיק החינוך. בנוסף, הודה מר קלדרון על העבודה המשותפת והפורייה עם כלל המערך העירוני.

מר קלדרון ציין את ההישגים במחוז, ביניהם פתיחת בית ספר מונטסורי חרדי לבנים, הקמת מתי"א חרדי ראשון בישראל, הקמת מרכז מחוננים רשמי וייחודי עבור תלמידים חרדים ועוד.

3. סיכום - גב' חגית משה, סגנית ראש העיר ומ"מ יו"ר הוועדה

יו"ר הוועדה הודתה לנוכחים ולצוותים על הסבלנות והעשייה לאורך השנה, ואיחלה לכולם שנה טובה ומוצלחת.

תמליל הישיבה מצורף בזאת ומהווה חלק בלתי נפרד מהדו"ח.

חגית משה

סגנית ראש העיר
מ"מ יו"ר הוועדה

Secretariat of the City Council | מזכירות פועצת העיר | أمانة مجلس البلدية

כיכר ספרא 1, ירושלים 9100707 | טל: 02-6295723 Tel פקס: 02-6297153 Fax:

mazkir_haair@jerusalem.muni.il

מינהל חינוך ירושלים
ועדת חינוך אוגוסט 2025

יחז פותחיס שנת לימודים מצוינת בירושלים!

ראש העיר מר משה ליאון

סגנית ראש העיר
ומחזיקת תיק חינוך
הגב' חגית משה

מנהלת המחוז הגב' כרמית הרוש

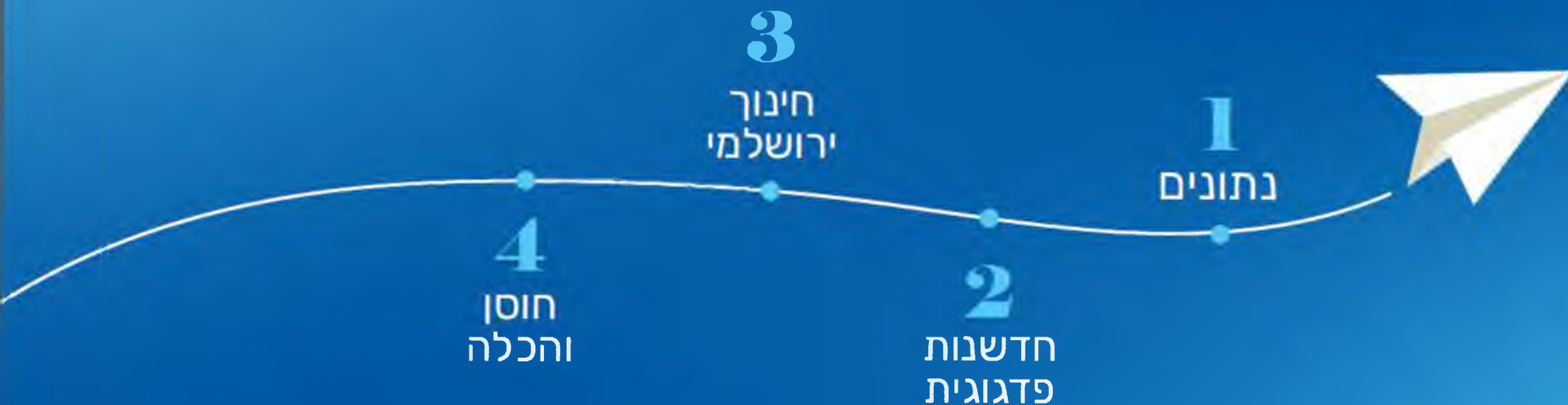
מנהל מחוז חרדי מר שי קלדרון

ראש מנהל חינוך אריק וירצבורגר

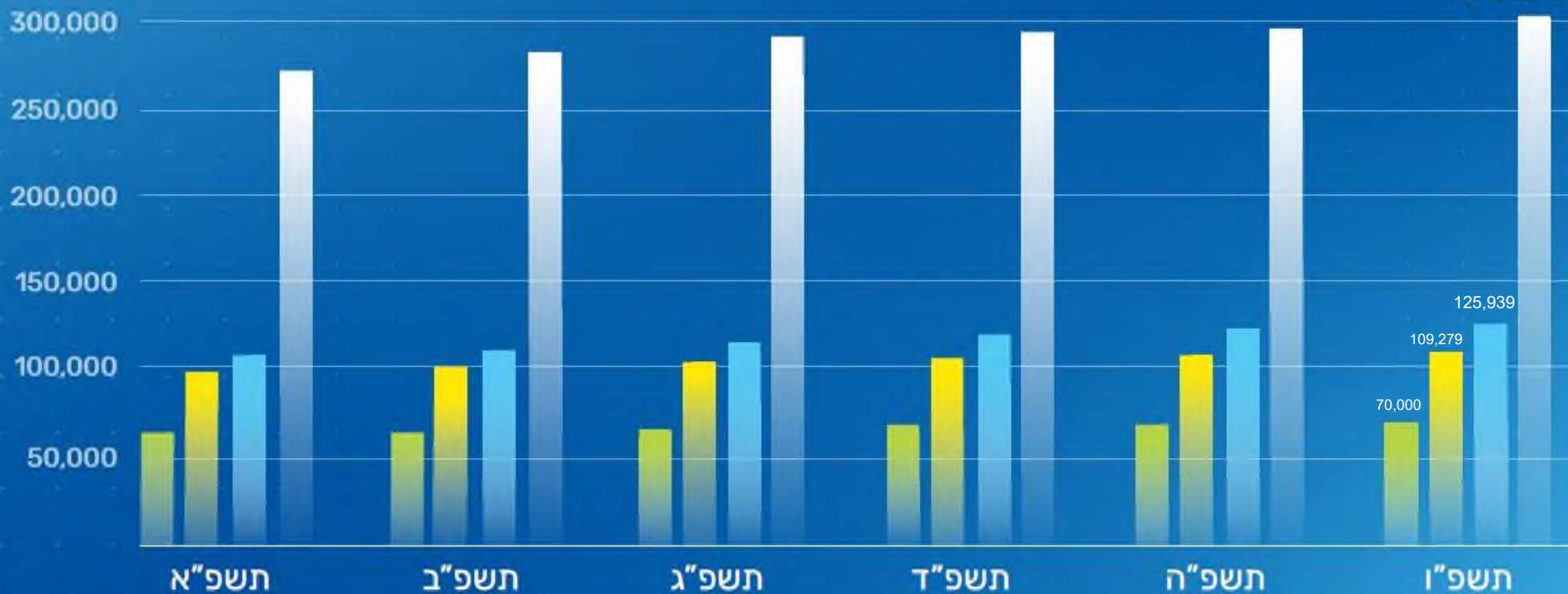

קריאת כיוון

נתוני תלמידים ג-5 שנים האחרונות

לראשונה מעל
300,000
תלמידים בעיר

כללי ערבי חרדי סה"כ

שלוש כיתה א'

כללי ■ ערבי ■ חרדי ■ סה"כ

מספר תלמידים הלומדים בכיתה א' בחינוך רגיל וחינוך מיוחד

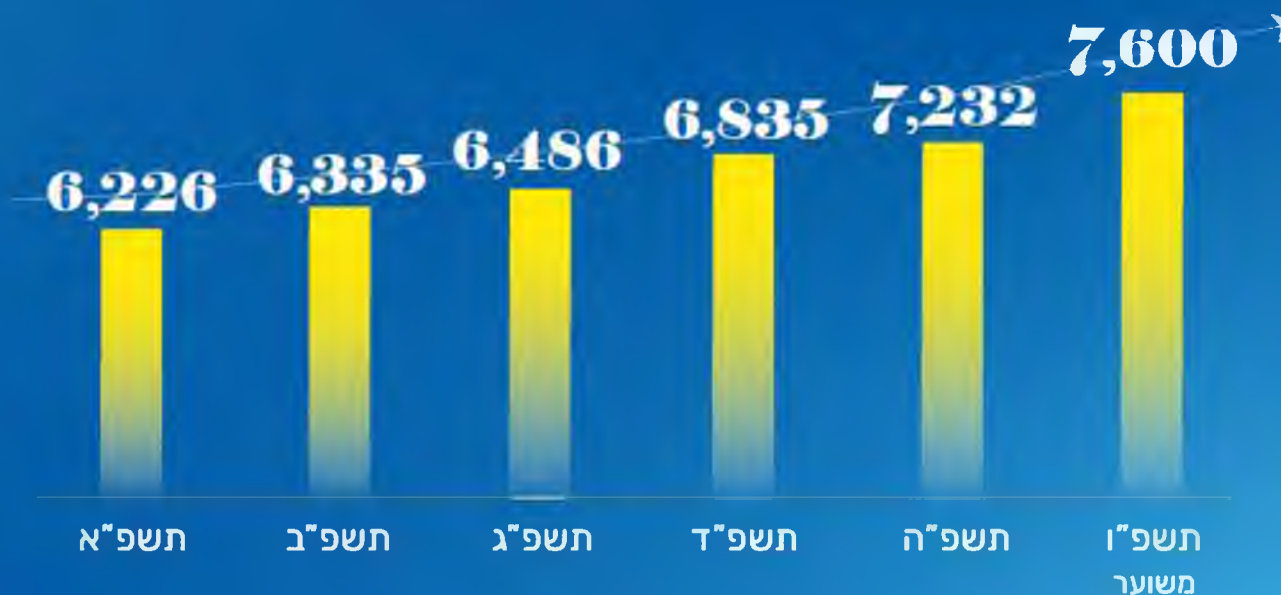
כוח אדם

הסכמי שכר בשנת תשפ"ו:

מורים
פסיכולוגים
קב"סים
*רה-ארגון, בדק בית

גידול עובדים:

מורים
תומכות חינוך מיוחד
קליטת בתי ספר חדשים לעיריה

עובדים במנהל החינוך לפי שנים

התי ספר חזשים

האגף החרדי:

- 46 גני ילדים חדשים
- בית ספר חינוך מיוחד
- אבני דעת
- סמינר חדש ישא חן על
- יסודי בנות

עברו מחרדי לממ"ח:

- בנות הדסה
- יעלת חן
- 14 גנים בנות
- הדסה
- 5 גנים דרכי נועם

מערב העיר:

- תיכון ממ"ד מסע
- ממ"ח מונטסורי בנים
- בית ספר חינוך מיוחד
- שלוה
- בית ספר חינוך מיוחד
- אנ"א
- 2 גנים ממלכתי
- 4 גנים ממ"ד
- 3 גנים ממ"ח

מזרח העיר:

- בית ספר אלמדאר
- 8 גנים חינוך
- מיוחד
- 2 גנים חינוך רגיל

מנהלים חזשים

מערב העיר 14 על יסודי 11 יסודי 3 חינוך מיוחד 4 ממ"ח

מזרח העיר 3 על יסודי 4 יסודי 4 חינוך מיוחד

סה"כ 43 מנהלים חדשים

התוכנית הישראלית לתלמידי מפרח ירושלים

מספר בתי הספר בתוכנית הישראלית

התוכנית הישראלית לתלמידי מכלול ירושלים

מספר תלמידים בתוכנית הישראלית

מעון ההסעים הירושלמי

מספר תלמידי חינוך ורווחה

27,696

תשפ"ד

28,870

תשפ"ה

9-10

שעות
נסיעה בשבוע

45

דקות
משך נסיעה ממוצע

מסלולים 6,874

מוסדות חינוך 697

מלווים- מובילי דרך 2,790

חברות הסעה 16

מ' ש"ח תקציב הסעות 333

מ' ש"ח תקציב ליווי 114

מהלך ההסעות

עלייה בהשתתפות
בהסעות הורים

מחקר משותף
סקולבס וג'וינט
ישראל

מחקר 'מסלול
אופטימלי' בשיתוף
האוני' העברית

הטמעת יישומון
למלווי ולהורי
ההסעה

מפת הכשרות למלווה-
מוביל דרך פרונטלי
ודגיטלי

צהרונים

בשורות חדשות
לקראת השנה הקרובה:

כח אדם

פיתוח מקצועי

תוכנית פדגוגית רחבה

הזנה

כ- 46,000

סה"כ ילדים בצהרונים ניצנים

ב- 2,000

מסגרות של גני ילדים וכיתות א-ב
בבתי הספר, לכלל אוכלוסיות העיר

תקב"ר במליוני ש"ח

סיכום אוסדות חינוך 2025

פרויקטים - שיפוצים 125

פרויקטים - להנגשה פרטנית 150

פרויקטים - לצביעת גנים 64

דו"חות בטיחות 333

הצללות חדשות 49

חזשנות פנאואית

מרכז חדשנות פריזמה-
המרכז הגדול ביותר בירושלים

בית התצפיות בעמק הצבאים

במהלך שנה'ל תשפ"ו:

מרכז מחוננים- חרדי ממ"ח

פיתוח אנהיאי החינוך הירושלמי

ביתא מנהלים:

1. שיר ניהול
2. מנהלים ביחד
3. מלווי מנהלים
4. מעבדות ניהול
5. יחד"א מנהלים

ביתא מחנכים:

1. מתחילים נכון
2. היו"ת - הכשרת מורים בתחום אמנות
3. מעבדות מחנכים
4. תוכניות נוספות
5. ליווי מנהלים

ביתא גננות:

1. תוכנית 'גננות מגדלות'
2. תוכנית אקדמיה לגננות
3. יחד"א גננות
4. פיתוח מקצועי למנהלי מעונות

תוכניות נא

זיבוק דיגיטלי

תוכנית ביטחון ומודיעין – מסלול איראן

הרחבת מרכז מש"ר – פיסיקה

תכנית שחמט בגני ילדים-

25 גנים במערב העיר

25 גנים באגף החרדי

תכנית "צ'מפיונס' לחינוך היסודי,
מועדון קריאה, סטודיו פתוח

הזנה בגני ילדים

תוכניות צאן האסף החורגי

4

קליק ירושלמי
במגזר החרדי

3

"חוליות"
תכנית העצמה כיתתית
בנושא האתגר של הבנות
השקופות והדחויים

2

"ירושלים בתפארתה"
נקיון במגזר החרדי

1

"שח - מט"
מגזר חרדי

הארוחה השלם הירושלמי

מערב העיר:

55
בתי ספר

מודל רחב גנרי – למרחב השלם,
שיאפשר הכנסת בתי ספר נוספים.

העמקת התפיסה השכונתית,
(שכונות בפוקוס)

כינוס כלל התוכניות החינוכיות
להפעלה במסגרת המרחב השלם

מזרח העיר:

14
בתי ספר
STAR FOR LIFE

סטאר פור לייף מפעילים בשותפות
עם מנחי תוכנית בית ספר השלם
שהוא תפיסה הולסטית שרואה את
צורכי התלמיד הלימודיים,
הרגשיים, החברתיים. משלבת
פעילות בלתי פורמלית במהלך יום
הלימודים במטרה לפתח את יכולות
התלמידים המגוון וליצר עבורם
תמונת עתיד חיובית

חוסן והלה

- שפ"ח - הרחבת כח אדם - תוספת 17 תקנים
- מיפוי צרכים בתחום הרגשי בקרב מנהלי בתי ספר
- פיתוח תוכניות רגשיות בתחומי חסר-קשיי חרדה ובעיות התנהגות
- הרחבת המענים בתחום המניעה
- בניית אתר המאגם את כלל התכונות הרגשיות חברתיות של מנח"י והמשרד אתר בערבית <<

חינוך מיוחד

התנעת תוכנית חומש לשינוי תפיסה בניהול החינוך המיוחד בירושלים
התנעת מתי"א חרדי

תלמידים חדשים

תשפ"ה	תש"פ	
1,842	1,054	כללי
1,370	699	ערבי
1,937	1,211	חרדי
5,149	2,964	סה"כ

וועדות זכאות

תשפ"ה	תש"פ	
3,937	2,375	כללי
3,634	2,266	ערבי
3,349	2,203	חרדי
11,120 *כולל 200 חריגים	6,844	סה"כ

קיצוק נוער

מעבר של מרכז השכלה שלומציון
למבנה חדש במרכז העיר שיאפשר התרחבות

מענה מוסדר לנערות חרדיות במרכז העיר

השקה של מנוע איתור ברשת
שעובד על מערכת איתור חדשנית

לעת הפאת

לב פתוח למשפחות המילואימנים ואנשי חקבע מחוון לציוותי חינוך בירושלים

בשנה ועשר האחונות שירות מילואים ממושך ורחב היקף הפך לחלק מהמציאות של אלפי משפחות בישראל, ובפרט בירושלים. משפחות אלו נאלצות לנהל שגרה תובענית ובלתי צפויה תחת עומסים רגשיים, כלכליים ולוגיסטיים גם תקופת החזרה מהמילואים אינה פשוטה, ומטלטלת את תחושת הסדר והביטחון ולעיתים מחייבת הסתגלות ותמיכה.

בעבור הילדים, מוסדות החינוך מהווים את המסגרת היציבה ביותר, ולכן נדרש מענה חינוכי-רגשי מותאם, מבוסס מדיניות, ומעוגן מקצועית.

לפניכם מחוון לצוותים החינוכיים, המספק מענה לילדים, למשפחות המילואימנים ולאנשי החינוך עצמם, בשלושה היבטים מרכזיים:

תמיכה בית ספרית ומענים רגשיים עבור התלמידים והמשפחות.	איתור השפעות הגיוס על התלמידים ותמחרי אזהרה.	מיסוי במשפחות המילואימנים ואנשי חקבע
---	--	--

• הרחבת מענים טיפוליים לטובת תושבי ירושלים.
מענים להורים ומשפחות.

• בניית תכנית סדורה למתן מענים למשפחות
המילואים והקבע במערכת החינוך.

• בניית מחוון אקטיבי המאגם את כל המידע
להטמעת המהלך.

יחז בותחיק שנת ליחוזיק מצונית בירושלים!

בהצלחה

ועדת חינוך – תמליל

מספר הוועדה : 5

מקום ההתכנסות : אולם מועצה

תאריך הוועדה : ב' באלול תשפ"ה (26.08.2025)

מזכיר הוועדה בדיון : ליאת זכאי

שעת תחילת הוועדה : 16:15:00

שעות סיום הוועדה : 17:45:00

התמליל נכתב ע"י חברת גולד וורק בע"מ ולא עבר בדיקה או הגהה ע"י גורם כל שהוא בעיריית ירושלים

עיריית ירושלים וחברת גולד וורק בע"מ עושים כל שביכולתם על מנת לייצר תמליל איכותי ובעל ערך. עם זאת מודגש כי קריאה בתמליל צריכה להיעשות באופן מושכל תוך הבנה שיתכנו טעויות ו/או השמטות מסיבות אובייקטיביות שונות.

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג ו R ים

חגית משה :

צהריים טובים לכולם, האמת היא שאנחנו, כמו בכל שנה, פותחים את וועדת החינוך העירונית לקראת שנת הלימודים, כולנו ככה עם הלשון בחוץ ויש תחושה שאתם די רגועים, זה מפחיד, כשיש יותר מדי שקט אני כבר אמרתי לאריק, שהשקט הזה... אני לא יודעת מה זה אומר, או שיותר מדי טוב או שאנחנו נצטרך... אבל אני אופטימית כי אני סומכת על האנשים.

משה ליאון :

יותר מדי טוב זה אף פעם לא, אבל טוב, בסך הכל טוב.

חגית משה :

טוב מאוד, עוד יותר טוב ועוד יותר.

משה ליאון :

בדיוק.

חגית משה :

אז עוד יותר טוב ועוד יותר טוב. אני רוצה בהזדמנות הזאת באמת להודות לכל מי שנמצא כאן ובאמת יציג גם לראש העיר ולכולנו להכיר את העשייה במהלך של סיום שנה ותחילת שנה, כל התוכניות. אני יודעת שנעשתה כאן עבודה של כל ראשי האגפים וממונים כדי להציג לוועדה את פתיחת שנת הלימודים, עם הפנים קדימה. אני רוצה לברך את שי קלדרון וכרמית הרוש, שבדרך אלינו מאיזשהו סיור אחר, שתכף תצטרף אלינו, ואני חושבת שזה חשוב ונכון החיבור הזה שהוא כל כך טבעי, שהוא לא טבעי שהוא כל כך טבעי, שהמחוז והפיקוח, המפקחים שנמצאים יחד איתנו כאן, אז להגיד תודה למשרד החינוך על השותפות לאורך כל השנה, כל ממוני הגיל, מפקחים של כל הגילאים, ולכם עובדי מנח"י המדהימים שאנחנו תכף נצמד לקראת השנה החדשה, בעזרת השם. יחד איתנו גם הצוות של לביא, גם ברק וגם צוות, אני רואה כאן את כולם אז באמת תודה לכם שאתם שותפים למפגש הזה, לוועדה הזו, וכמו בכל שנה אני רוצה שוב להודות לראש העיר שבאמת הנושא הזה של החינוך הוא כל כך ברור לכם, אתם כבר שמעתם אותו, שמעתם אותו. אנחנו כולנו מכירים את האמירות, אבל זה לא רק בגדר אמירה, זה לגמרי חלק מהאני מאמין המאוד מאוד משמעותי. ראש העיר מקדם את החינוך בירושלים באופן כזה שהוא... אי אפשר להגיד קנאה כי קנאה היא מילה לא נעימה ולא טובה, אבל אנשים מתקנאים בקשר ובאמת המחויבות וההובלה של ראש העיר את כל נושא החינוך, אז ראש העיר תודה לך, תכף תספר לנו על ההישגים וכל החלומות החדשים. ובואו נתחיל.

משה ליאון :

טוב, אחר צהריים טובים לכם. אני חושב שזו התקופה היחידה שהרגשת חג או הרגשת חגיגה זה תחילת שנה הלימודים כי הרבה סיבות שתהיה לנו שמחה אין, לצערי הרב, במדינה שלנו כרגע. אבל בכל זאת תחילת שנת הלימודים זו סיבה טובה לחגוג, לשמוח, ובאמת אנחנו כאן בירושלים מתייחסים לחינוך בחרדת קודש, ואני תכף אפרט, אבל קודם כל אני רוצה לכבד את סגנית ראש העיר, מחזיקת תיק החינוך, שהיא וחינוך חד הם, הגברת חגית משה, תודה רבה לך על כל מה שאת עושה, אנחנו עובדים ביחד כמעט, מי שיושב איתנו יודע שאין מחלוקות בינינו ובסופו של דבר אנחנו רואים עין בעין את רמת החינוך הגבוהה. אני חייב לומר שאי אפשר לייחס לראש עיר כזה או ראש עיר אחר נושא של רמת הלימוד בירושלים. רמת הלימוד בירושלים זה אחד הדברים החזקים ביותר כבר הרבה הרבה שנים. נכון שהתפקיד שלי כראש עיר זה לחזק עוד יותר ועוד יותר, אבל אנחנו נכנסנו, בחינוך נכנסנו לרמה גבוהה ולכן גם לא רוצה לייחס את זה אפילו למחזיקת תיק חינוך כזאת או אחר, סך הכל אנחנו, אחד הנושאים החזקים ביותר שלנו בירושלים, זו מערכת החינוך, וזה לא מובן מאליה בכלל. כלומר, אני עוד מעט אדבר על זה. טוב, כרמית הרוש לא נמצאת איתנו אבל אני גם כאן חייב לציין שזכינו במנהלת מחוז נהדרת, מנהלת מחוז שעובדת איתנו ממש יד ביד. לראשונה יש לנו מנהלת מחוז שמבינה שהעיר העיקרית שיש לה במחוז זה ירושלים ולא ערים אחרות, אז לדוגמה, זכינו אתמול לעשות כנס חינוך של משרד, של מחוז ירושלים, לשם שינוי החליטו שזה יהיה בירושלים, שהרבה מאוד שנים זה היה במעלה אדומים ואז באה סוף סוף מנהלת מחוז שמבינה את זה שירושלים זה למעשה העיקר במחוז שלה, וככזו היא קיבלה גם את הכבוד הראוי. הועידה הזאת, הכנס הזה שהיה, וזה כמובן, זה כאין וכאפס לעומת הבקשות שיש לנו מהמחוז, כשאנחנו רק מקבלים סיוע ובאמת תודה רבה לה, ואולי עדיף שהיא לא פה, שהיא לא שומעת את הדברים הטובים שיש מה לומר. כמובן מנהל המחוז החרדי במשרד החינוך, שי קלדרון, שבשקט בשקט שי, אתה עוזר לנו רבות בכל מה שקשור למהפכת החינוך שאנחנו עושים בתחום החינוך החרדי. אנחנו לא כופים על אף אחד, בכלל בירושלים אנחנו לא כופים על אף אחד לקחת את שיטת הלימוד הזו, את המגזר הזה או בית ספר כזה או אחר. אנחנו למעשה מכבדים, דווקא בירושלים, שטוענים פעם אחת שהיא מתחרדת, פעם אחת שהיא יותר ויותר ערבים יש בה, אנחנו מכבדים כל אחד שרוצה את החינוך שלו, ובין השאר יש לנו חרדים, אלפי חרדים, אלפי תלמידים חרדים שרוצים חינוך חרדי ממלכתי, ואנחנו בהחלט עובדים איתך יד ביד שי, ותודה רבה לך על כל מה שאתה עושה יחד עם האחת והיחידה, הגברת בילבסקי, שעושה באמת באמת באמת, כל הכבוד לך, באמת כל הכבוד לך על מה שאת עושה, ואנחנו מעריכים את זה מאוד. ושנמשיך ככה, שנמשיך במגמת עלייה וכל זמן שרוצים את החינוך החרדי הממלכתי, שאנחנו נוכל לתת את התשובה לך. ראש מנהל החינוך, אריק וירצבורגר, גם לך תודה רבה, עברת את השנה הראשונה ובעזרת השם, מאחל לך עוד הרבה הרבה שנים. וכמובן, מנהלי האגפים הקבועים פה, כלומר אני לא מדבר פה על חדשים אבל יש פה מנהלות אגפים, מנהלי אגפים שעושים עבודה פשוט נהדרת ומקסימה, כל מנהל אגף פה הוא למעשה מנכ"ל ענק, מנכ"ל גדול שצריך לנהל בית ספר, בתי ספר בעיר רגילה ששמה כל מספר התושבים הוא נמצא באגף של אחד מהאגפים שנמצאים כאן. כמובן החינוך המיוחד, נועה אין כמוך בעולם, את יודעת שיש לי הערכה רבה רבה אלייך, על כל מה שאת עושה, זה לא מובן מאליה השקט הנפשי שיש לך, שאת משרה על כולנו, אבל מצד שני אנחנו יודעים שילדי החינוך

המיוחד הם... זה שיש שקט מהחינוך המיוחד זה דבר ענק, כי אנחנו יודעים שטוב להם, וזה הרבה מאוד בזכותך. אני רוצה גם בהזדמנות הזו להודות לכל מי שעסק בקיץ האחרון בבנייה, בשיפוצים, שהביאו את שנת הלימודים להתחלה טובה. אני בהחלט צופה התחלה טובה בשנת הלימודים, ותודה רבה לכם, לכל הבנאים למיניהם, מה שעשיתם. סיימתם נכון? למעשה אין לכם עבודה יותר, נכון? עוד פוש אחרון. האמת שדווקא אני זוכר מהשנים הקודמות שתמיד היינו לחוצים, פתאום אין לחץ. אז או שלא בניתם, מה שאני לא חושב או שהתרגלתם כבר ללחצים האלה. גם התחלנו בזמן השנה, כן כן. באמת תודה רבה לכם. תראו, כולנו, עוד שנייה, עוד שנייה, עוד שנייה. כולנו זוכרים את המשבר שהיה לנו בתחילת שנה שעברה עם הצהרונים, שבאמת בציפורניים הצליחו לפתור את הבעיה, אורי דולב יחד עם לביא, אין ספק שעשינו צעד ענק שנה שעברה כשהחלטנו למעשה להעביר את הניהול של הצהרונים מהמנהלים הקהילתיים לעמותת לביא. אין לי ספק ברק, שאתה מנהל את העמותה היום ביד רמה. אנחנו נרגיש ונשמע כולנו, כתושבי ירושלים, את הדברים המיוחדים שאתה עושה בלביא, כשאתה משביח למעשה, מה שאני כל פעם, כשאני מדבר עם אנשי מערכת... כמה זמן יש לי? וואלה, כשאני מדבר עם אנשי מערכת החינוך, עם מנהלי האגפים, עם מנהל מנח"י, אני אומר לו מה שהכי חשוב זה שרק נשביח ונשביח את מערכת החינוך. אתם צריכים להבין, כשאנחנו מדברים על להביא לפה זוגות צעירים, להביא לפה צעירים, כל זוג צעיר הדבר הראשון שהוא בודק זה איפה הילדים שלו ילמדו. וברגע שמערכת החינוך היא ברמה גבוהה, ברגע שאנחנו מציעים למעשה לכל מי שרוצה חינוך מסוג כלשהו, אנחנו יודעים להציע את זה ואני יודע שערים אחרות לא יכולות להציע כי לנו יש את היתרון של הגודל, של ירושלים, אז בהחלט חינוך הילדים מגיל צעיר כבר בא לידי ביטוי אצלכם בלביא, ואני מקווה שהשנה יהיה לנו נחת, גברת דולב, יהיה לנו נחת ואנחנו נוכל לישון בשקט בגלל שיש הכנה מדהימה של מערכת הצהרונים וכל מי שצריך להפעיל. שולי האלופה, היא לא סתם, צודקת תודה רבה, תודה רבה, אין ספק שאת הצלת אותנו שנה שעברה, ואני מקווה שהשנה את לא צריכה להציל, את רק עובדת ואת רגועה. אבל זה כיף, אני מדבר עם אנשים מלביא, זה כיף לשמוע את זה, זה כיף לדעת שהילדים השנה יפתחו ברגל ימין. כמובן יש פה כל אחת ואחד מכם, מעובדי מנח"י, שיש לו את החלק הזה, גם בנושא של הנוער שאתם עושים עבודה נהדרת וגם בנושא של השפ"ך, וגם בנושא של החרדים והכללי, ומזרח העיר שיש לנו התקדמויות שמה אדירות, ענקיות, ואנחנו באמת באמת באמת אני חושב שאנחנו, בוא נאמר ככה, מאז שאני ראש עיר זו פעם ראשונה שאני ממש רגוע כשאני מתחיל את שנת הלימודים בלי הרבה דאגות וזה בהחלט משמח אותי על כל ההכנה שעשינו במהלך החופש, וגם לפניו. כמובן אני רוצה גם לברך את הנהגת ההורים, אריק לא פה, אריק... אבל הנציגים האחרים נמצאים פה, אז גם תודה רבה לכם שאתם שותפים איתנו, גם לרגעים הטובים וגם לרגעים הלא טובים, ותודה רבה לכם. זהו, תודה רבה לכולם. תודה רבה. אני לא סיימתי עדיין. עכשיו, קצת כמה הישגים בכל זאת, בטח אתם יודעים, בטח אתם לא יודעים, אבל אנחנו מדברים על קודם כל, שלוש מאות אלף תלמידים. תחשבו שהעיר תל אביב יש בה 440 אלף תושבים, אז אנחנו רק מדברים על 300 אלף תלמידים. זה בהחלט הישג. ורובם ככולם, יש להם בתי ספר. נכון שאני ראיתי מקודם איזו שאילתא על 600 תלמידים ממזרח העיר שאין להם בית ספר, זה כמובן לא נכון, כל מי שרוצה בית ספר, גם במזרח העיר, גם במערב העיר, כולם נקלטו ומי שעדיין יש לו איזו בעיה כלשהו, בטח זה בודדים, וגם הם יקבלו

תשובה במהלך הימים הקרובים. יש לנו, כפי שאמרתי לכם, החשוב לי ביותר זה הנושא של ההשבחה של מערך החינוך שלנו ורמת החינוך שלנו. אז יש פה כמה דברים שאנחנו בשנה הזו, אנחנו פותחים לראשונה. קודם כל, זה מרכז החדשנות פריזמה בקריית יובל, אני מציע לכולכם, תודה, אני מציע לכולכם לבוא ולבקר, ולראות את המקום הזה. אני אומר לכם מראש, אין מקום כזה בארץ ובהחלט זו גאווה גדולה לירושלים. פריזמה, מי שלא יודע, זה הדסה הקטנה, שאנחנו למעשה השלמנו את הבנייה ואת ההשקעה הרבה, ואני בטוח שהמקום יהווה חממה לחשיבה יצירתית ולהרבה הרבה חדשנות בלימוד. אנחנו גם השקנו את פרויקט ההזנק הדיגיטלי, שזה חלוקת מחשבים בבתי הספר. כל בתי הספר בירושלים, אין יותר מחסור במחשבים. אני החלטתי כהשקעה חד פעמית לעשות את זה, לקחתי 40 מיליון שקל מהתב"ר של העיר, מהתב"ר של השיפוצים בעיר כי הגעתי למסקנה שאני לא יכול לקבל את העובדה שבבית ספר כזה או אחר חסרים בתי ספר, ואנחנו עשינו את זה גם במזרח העיר, גם במערב העיר, גם בממ"ח ולמעשה בכל הבתי ספר. לא אמורים להיות חסרים מחשבים בשנה הזאת, וזה באמת הישג ראשוני, פעם ראשונה שזה קורה בעיר ירושלים. וכמובן, בין השאר, זה גם מעניק כלים טכנולוגיים מתקדמים לקידום ההוראה. אנחנו גם יוצאים לדרך עם תוכנית בית המנהלים שתעצים את מנהלי בתי הספר כמנהיגים חינוכיים, ואנחנו פתחנו כמה פעילויות ומגמות חדשות, שמבחינתי אחד ההישגים הגדולים זה שהשנה אנחנו פותחים מגמת פרסית, יש לך הזדמנות, מגמת פרסית ייחודית, אמורים ללמוד במגמה הזאת 200 תלמידים מתלמידי ירושלים. אנחנו פותחים את בארבעה בתי ספר תיכוניים בעיר, ואני בטוח שהילדים האלה, שהתלמידים האלה והתלמידות שילמדו, אנחנו, אני בטוח בזה שהם יודו לנו בעתיד על הפתיחה של המגמה הזו ואין לי ספק שזאת רק ההתחלה מבחינת המספרים שילמדו פרסית. אני חייב לומר לכם, מהקטע האישי שלי, שבמהלך המלחמה האחרונה אמרתי רגע רגע, אולי זו טעות, אולי הם נגמרו אבל מתברר שהם לא נגמרו האיראנים, וצריך לדעת את השפה הזאת וזה חשוב לנו אסטרטגית, המגמה הזאת. אותו דבר מי שקרא היום, אבל על כל פנים, אנחנו פותחים בגני ילדים מגמת שחמט שזה חלק מהתפיסה החינוכית לפיתוח חשיבה אסטרטגית, ומתברר שיש על זה קופצים רבים. אנחנו מדברים על ארבעים, נכון אריק? שלושים, עשרים וחמישה? עשרים וחמישה? בדיוק, אני חושב שזה בסביבות שלושים גני ילדים שילמדו כבר שחמט מגיל הגן, וזה בהחלט משהו מעניין. יש דבר נוסף שאנחנו, אני מקווה שאתם יודעים על זה, זה מרכז רייסמן שוורץ, שהמגמה שלנו היא שאת לימודי הפיזיקה, וכנראה גם הכימיה אנחנו נלמד, נלמד את תלמידנו, באוניברסיטה העברית. כלומר, מרצים של פיזיקה, מהצוות של האוניברסיטה, אגב היום בחרו מנכ"לית, לומדים מאיתנו בסוף, אז מנכ"לית חדשה לאוניברסיטה. מי שידע, יודע, ומי שלא, הוא ישמע בטח היום. ואנחנו, על מנת להשביח את לימודי הפיזיקה ובאמת לעשות אותם יותר נגישים לתלמידים ושיאהבו את זה. התלמידים ילמדו את הפיזיקה באוניברסיטה, בכיתות מיוחדות שכרגע מפנים להם באוניברסיטה, אבל מתוך כוונה לבנות בניין מיוחד שיהיה באוניברסיטה לצורך לימודים של תלמידים התיכון בירושלים. אז זה בהחלט דבר חדש, כשאנחנו... אני לא יודע כמה אתם עוקבים, אלה שלא מלמדים בחינוך של מזרח העיר, אנחנו למעשה הגענו להישג של 27 אלף תלמידים שלומדים השנה בבגרות הישראלית, כשאנחנו גדלנו למעשה מ-12 אלף ל-27 אלף, ואנחנו נמשיך לגדול גם השנה הזו. אנחנו, המטרה שלנו בסופו של דבר, שכל תלמידי מזרח העיר ילמדו את שיטת

הבגרות הישראלית, ואנחנו בדרך לזה, זה יקח עוד כמה שנים אבל אנחנו משפרים, הולכים ומשתפרים ומשפרים. אז אני רוצה להודות לכולכם, באמת, לכל מי שיושב סביב השולחן הזה וגם מחוץ לשולחן הזה, אתם שותפים למטרה לאומית ועירונית כאן בעיר ירושלים, לחזק אותה ברמה החינוך ואנחנו בהחלט יכולים להיות אור לכל ערי הארץ, בכל מה שקשור לחינוך, ואני מאחל לכולם שנה מוצלחת, פורייה ומלאה בהישגים. תודה רבה.

י.
(מחיאות כפיים).

משה ליאון:

אני הולך עוד מעט, את מדברת עכשיו?

חגית משה:

לא, אני כבר דיברתי.

משה ליאון:

אה, דיברת?

חגית משה:

לא, אני רוצה באמת שוב להודות לך, ואנחנו באמת בוועדה הזו רוצים לשרטט, כמו שאמרת, הלב הפועם של ירושלים שאנחנו כל כך אוהבים וקשורים אליה בכל התחומים, זה החינוך ובוועדה הזו אנחנו בעצם רוצים לשרטט את האתגרים ואת ההישגים, ולאפשר לכל מי שנמצא כאן באמת לספר את הסיפור של מה שעומד לקראתנו, ואני מאמינה שהשקט הזה הוא שקט של עשייה ועבודה מאוד מאוד קשה, של אנשים, כל האנשים גם כאלה שלא נמצאים כאן. אני רואה שגם הסתדרות המורים יחד, בעצם כולם נמצאים עם החינוך, זה לא ברור מאליו בכלל. אז שלום, את שם בקהל אבל את לגמרי שותפה. תראו, ראש העיר, המצגת היא בעצם סיכום ומה הולך לקרות, בעצם מה היעדים ומה האתגרים והמענים שאנחנו נדרש אליהם לשנה הבאה. אני רוצה, אולי שי אתה תפתח? כי אנחנו נשמע אותך

משה ליאון:

אני נאלץ ללכת, אז בהצלחה ותודה רבה, תודה רבה לכם.

שי קלדרון:

צהריים טובים, רק בזמן שראש העיר ילך אני יכול להגיד שאני עובד עם 118 מנהלי רשויות וראשי רשויות, וראש עיר כמו משה ליאון באמת שאין, לא בהיקפים ולא בעומק ובדאגה לכל פרט ופרט. משה, אני מצדיע לך בשם המחוז החרדי.

חגית משה :

תודה רבה.

משה ליאון :

שכחתי לומר תודה, שכחתי לומר תודה

חגית משה :

לאבי.

משה ליאון :

לאחד ויחיד, לגיספן, שבאמת באמת...

⋮

(מחאות כפיים)

משה ליאון :

אני אומר לכם, מכיוון שאתם יודעים שאני עונה לכל מי שפונה אליי בוואטסאפ, אז באמת הוא גורם לי (ל.ב.) וואטסאפים בנושא הסעות. הוא פשוט עובד קשה מאוד, כל הכבוד אבי.

חגית משה :

אז שי.

שי קלדרון :

אז אחרי מילות הליווי למשה, אני יכול להגיד שגם אין ראשי עיר שזכו לסגנית כמו חגית, עם אכפתיות ומסירות, ופייטריות למען כל צורך ולצורך כל קידום

⋮

(מחאות כפיים)

שי קלדרון :

וכמובן אריק, עדי ויאיר שאני עובד איתם ביום יום בשותף, ועמנואל, ועוד ועוד. אני רוצה לומר כמה קווים כלליים, אני לא אעריך כי אני חושב שיש לכם בטח הרבה מה להעמיק גם בלעדיי. קודם כל, המחוז החרדי בירושלים מרגיש מחובר, שותף אמיתי ומלא, לא רק במספרים שהולכים וגדלים, ואנחנו גם רואים את הסטטיסטיקות ואת הנתונים של הלמ"ס, אלא באיכות ובעומק של העבודה המקצועית. יש לנו גם את התחום של מנח"ח, שאנחנו עושים שם עבודה משותפת שהביאה השנה

לפירות ולשיאים שלא היו כמותם. זה לא מובן מאליו שבחודש יוני, סוף חודש יוני, אין תלמידה חרדית אחד לא משובצת. זהו הישג של היה מעולם, לא במדינת ישראל, כי אני מדבר על כל הרשויות, אבל בטח ובטח לא בירושלים, ויש עוד כמה אתגרים שנתמודד איתם. אבל העובדה שכל ילדה מסודרת עם שיבוץ, היא פרי עמל משותף יד ביד עם העירייה ונציגיה מול המחוז. דבר נוסף, בקשר לציבור ההולך וגדל שבוחר, אנחנו לא כופים, אנחנו לא מכריחים, אנחנו רק מאפשרים, ציבור גדול שבוחר להיות חלק מהרשמי, חלק מהממלכתי-חרדי, אני חושב שירושלים היא גם בירת ישראל, היא בירת חינוך אבל לא פחות חשוב לענייננו, היא בירת הממ"ח. הרבה מאוד בתי ספר, הרבה מאוד גני ילדים, והשנה אתם עוסקים בפריצות דרך ובתוכניות עבודה לתשפ"ו, אז אני חושב שהשנה יש פה קפיצה מאוד מאוד משמעותית. א', אנחנו פותחים יחד בית ספר מונטסורי חרדי לבנים, אחרי ההצלחה המסחררת של בית ספר מונטסורי לבנות. זה נשמע לכם שילוב, מונטסורי-חרדי, כאילו כולם פה רגועים, זה לא מובן מאליו. יש אנשים לא מאמינים שזה קורה שמשפשים את העיניים ומנקים את האוזניים, זאת חדשנות כמו שרצה ראש העיר, זאת חדשנות. הבית ספר של הבנות שהוקם לפני כשנה הוכיח את עצמו בהצלחה מסחררת, הביקושים גדלו, ואנחנו מקימים יחד עם האלופה עדי וכל צוותה, בית ספר מונטסורי חרדי שלא מתפשר על איכות, לא מתפשר על סטנדרטים רוחניים אבל הוא רשמי, עם כל המקצועיות וכל המחויבות הנדרשת, זה אחד. אנחנו מצליחים לצרף המשך של פיק גדול מתשפ"ה, לצרף שני בתי ספר שעוברים ממוכשר לממ"ח, ומגלים בעצם שותפות אחרת משמעותית, עם העירייה והמשרד, עם אחריות גדולה, עם מקצועיות, עם שלל מענים שלא הוכרו אצלם כמוכשר. וגולת הכותרת, ובזה אני אסיים, פעם ראשונה, אנחנו עושים הרבה היסטוריה ביחד, פעם ראשונה בתולדות מדינת ישראל מוקם בעיריית ירושלים מתי"א חרדי שיתן מענה לירושלים וסביבותיה, בממ"חים הרבים שמצטרפים אלינו. זה לא דבר פשוט, היו הרבה קשיים, הרבה מניעות, אבל בכוחות משותפים הבקענו את זה וכמו הרבה מאוד דברים שקורים ומתחילים בירושלים ואחר כך מתפשטים ומתרחבים לרחבי הארץ כי אנחנו מחוץ ארצי, גם המת"א הזה. זאת סנונית ראשונה שבעזרת השם יפתחו אחריה עוד, אבל אני שמח שהספתח, הפתיח שלה הוא בירושלים. ודבר אחרון, זה המרכז מחוננים. הרבה מאוד שנים, הרבה מדי שנים, לא היו מענים לציבור החרדי עבור התלמידים המחוננים. לא היה מבחן איתור מותאם, ואחרי המבחן איתור לא היו מספיק מענים למרות שנעשו דברים טובים בנסיונות ככה לגשר, אבל לא היה.

חגית משה :

הדגש היה תמיד על התת משיגים והקשיים

שי קלדרון :

נכון.

חגית משה :

ועל הנשירה.

שי קלדרון:

ויש בציבור החרדי כמובן, הרבה מאוד הצלחות.

חגית משה:

אז כבר יודעים עכשיו להסתכל קדימה על ההצלחות, אז זה כבר שינוי

שי קלדרון:

נכון מאוד, ואנחנו מקימים יחד מרכז מחוננים

חגית משה:

יפה.

שי קלדרון:

נבחרה יחד מנהלת, זה מוסד רשמי, איכותי, שיתן את הטופ לילדי העיר המחוננים. זאת רק נגיעה בקצה המזלג, בטח יש עוד הרבה מה אבל אני אעצור פה עם התודה וההכרה לכל האנשים המופלאים, אני לא אזכיר את השמות שוב, שעושים איתנו עבודה משותפת עם תחושת השליחות שמפעמת בנו, משום שירושלים היא באמת מיקרוקוסמוס לעתידה של מדינת ישראל.

חגית משה:

שי, הייתי רוצה שאנחנו קצת נשמע, אנחנו צוללים אחרי הברכות, תכף יש לי עוד איש אחד מאוד מאוד מיוחד שצריך לברך אותו, אבל אני רוצה דווקא לשאול אותך כי הוועדה היא לא רק להציג את ההצלחות, איפה אתה רואה את האתגרים של ירושלים בנושא של הממ"ח או במגזר החרדי? תעשה אפילו גם בהפרדה. תשתף אותנו.

שי קלדרון:

תראי, האתגרים בממ"ח הם מאוד מאוד מגוונים, חלקם תלויים בעירייה, חלקם תלויים במחוז, במשרד וחלקם תלויים בכל מיני תהליכים טקטוניים חברתיים שמגיעים ומתפתחים. אני חושב שסוגיית הבינוי הייתה סוגייה שערכה את התפתחות הממ"ח במשך כמה וכמה שנים, אני חייב להצדיע לכם שהשנה היא פריצת דרך גם בתחום המענים הדמוגרפיים, המבניים, של מוסדות הממ"ח, זה פתח גדול כאשר הורים רואים שהממ"ח נמצא במבנה לא ראוי, מבנה לא מאפשר, כל החלומות החינוכיים שלנו, לעומת זאת בית ספר ממעמד משפטי שונה לגמרי ואולי גם פחות הרבה יותר, לפחות מבחינת האחריות של המדינה, הוא נמצא במבנה חדש, זה צורם וזו פריצת דרך בשנתיים האחרונות, זאת אומרת זה מעכב שהיה במשך שנים, הוא השתחרר. הדבר השני זה ברור שלתת את הביקוש, את המענים לביקושים, וזאת...

חגית משה:

יש היום בעיה במענים שחסר לכם? אתם מרגישים שיש

שי קלדרון:

אני חושב שלא, אבל אני רוצה רגע לאפיין. אני חושב שהציבור החרדי, יש לו כמה וכמה מאפיינים שהם מאוד בולטים, הם לא ייחודים לגמרי אבל הם מאוד בולטים. יש מגמה של ספציפיקה בציבור החרדי. כלומר, רוצים בדיוק את אותו מוסד חינוכי עם אותו אחוז של ההורים האלה והאלה, ועם אותו דיוק, ואני חושב שהממ"ח הוא בשורה. זאת אומרת, מצד אחד זה אתגר אבל מצד שני זו בשורה כי הממ"ח פותח דלתות הרבה יותר מאשר מתתי המגזרים שהוקמו עד היום. אני חושב שיש לנו אתגר נוסף בממ"ח, שהצטרפו מעולמות הקודמים של הפטור, שנה שעברה הצטרפו למשפחת הממ"ח מוסדות גדולים כמו בלס, עם מעל 950 תלמידים, ושם יש עבודה סיועית לקצר את ארבעים שנות הפער שהיו מבחינה מקצועית, פדגוגית, זהו אתגר גדול ואנחנו עושים את זה יד ביד עם עדי. אתגר אחרון, זה נושא העל יסודי לבנים. הישיבות התיכוניות החרדיות, פה יש לנו פער גדול מאוד בין הביקושים שאנחנו צופים בשנים האחרונות. כלומר, אם אתה בודק את מספר התלמידים שנכנסו לכיתות א' לממ"ח, לפני ארבע שנים, אל מול מספר התלמידים שנכנסים היום לממ"ח, אתה מבין שקפצנו בערך בשבע מאות אחוז

חגית משה:

יש עלייה משמעותית.

שי קלדרון:

והילדים האלה של א', בעוד שנים בודדות, יגיעו לקו הגמר של כיתה ח' ואנחנו נצטרך לדייק את המענים ולשכלל ולהוסיף אותם בישיבות התיכוניות החרדיות לבנים.

חגית משה:

אז יפתחו, אז בעצם המענה הוא לתת, לפתוח ישיבות תיכוניות של הממ"ח?

שי קלדרון:

אני בכוונה השתמשתי בשם קוד

חגית משה:

או הרצון הוא לשלב אותם בתוך הישיבות הקטנות?

שי קלדרון:

אז זהו, אני לא רוצה להיכנס לפרטים

חגית משה:

לא, אבל זה

שי קלדרון:

אני רק אומר באופן עקרוני,

חגית משה:

אבל זה אתגר, כי אם האתגר שלך הוא להכשיר אותם כדי שיוכלו להיות, הרי הם חרדים, אני עושה את זה בפשטנות, שיכנסו לשיבות הקטנות החרדיות אחרי ההכשרה בממ"ח או שהממטרה שאתם הצבתם היא לפתוח להם ישיבה קטנה, מה שנקרא, של ממ"ח.

שי קלדרון:

לא לא לא, אני לא מדבר על ישיבות קטנות, אני מדבר על ישיבות חרדיות תיכוניות.

חגית משה:

חרדיות, חרדיות זו ישיבה קטנה.

שי קלדרון:

יש שמה צורך בצמיחה, מענים לצמיחה הגדולה. כן תהיה שאלה שנצטרך לחשוב עליה יחד, האם נכון לפתוח מסגרות נוספות או להשקיע את המאמצים בעיבוי וגדילה של המוסדות הקיימים

חגית משה:

של הקיימות

שי קלדרון:

זאת שאלה שקשורה גם לנושא הבינוי שדיברתי עליו כאתגר, אבל זה גם שאלה של חוסן של מוסד, הגיע הזמן, אנחנו עושים על זה הרבה מאוד עבודה במחוז החרדי, פשוט להילחם, אני משתמש במונח קצת חריף, להילחם באפשרויות של הקמת מוסדות גדולים עד קיקיוניים שעסוקים כל היום בהישרדות שלהם, בלחם והמים, ולחשוב על המעוף והכיוונים הגדולים והנוספים, לא מתאפשר כשאתה עסוק בהישרדות. לכן זאת שאלה עד כמה להקים ישיבות תיכוניות חרדיות חדשות אל מול הצורך לעבות את הקיימות ולהפוך אותן לחזקות עם אפשרויות בחירה לתלמידים. אני רוצה שיגיע יום שילד יגיע לשכבה ט' או שיעור א' בישיבה קטנה, והוא יצטרך לשבור את הראש ולהתלבט אם הוא הולך למגמת מוזיקה או שהוא הולך למגמת פרסית או שהוא הולך למגמת מדעי המחשב, שיהיה לו את המגוון, כי כשהמוסדות קטנים

חגית משה:

פחות.

שי קלדרון:

אפשרויות הבחירה מאוד מאוד מצומצמות.

חגית משה:

תודה.

שי קלדרון:

תודה לכם.

חגית משה:

תודה לך

עדי בילבסקי:

אולי נוסיף מילה בעניין הזה, באמת בסופו של דבר אנחנו רוצים להסתכרן עם מדיניות ראש העיר, כי בסופו של דבר זה חיזוק ירושלים, המגמות שהוא דיבר עליהן, פרסית, מש"ר וכו', אנחנו רוצים שהדבר הזה יהיה נגיד יותר ויותר לתלמידים האלה כי הם העתיד של ירושלים, לא רק הם כמובן אבל בסופו של דבר אנחנו מסתכלים עליהם כמו על כל הילדים, בתור העתיד של ירושלים, ואנחנו נרצה לאפשר להם מגמות שבסופו של דבר יובילו אותם לאקדמיזציה, יובילו אותם

חגית משה:

והיום את חושבת שהבוגרים, ילדי ח' או מי שנמצא בישיבות הקטנות או התיכוניות האלה, היום אין להם את המענה הזה? הם לא יכולים להיכנס לתוך התוכנית?

עדי בילבסקי:

אני לא רוצה להגיד שאנחנו בחיתולים, אבל אנחנו...

חגית משה:

יש משהו שמונע מהם להיכנס לתוכנית?

עדי בילבסקי:

אנחנו קצת בטיטולים, זאת אומרת, יש לנו בסופו של דבר כמה ישיבות כאלה שנותנות מגמות מאוד מצומצמות, אין להן את העושר הזה שקיים לתלמידי הממלכתי והממלכתי-דתי שבאמת הרבה הרבה יותר קל להם, הם הרבה יותר פתוחים לעניין הזה, כן? יש גם עניין תרבותי בסופו של דבר, אנחנו נצטרך להתאים את עצמנו להם והם לנו, כדי שבסופו של דבר, הילדים האלה יצאו עם תעודת בגרות באמת מצוינת

חגית משה :

משמעותית.

עדי בילבסקי :

ומשמעותית, כזאת שתוכל להוביל אותם הלאה. אז זה הכיוון. והמענים שהיום מפותחים באגף הכללי וכל הנושא הזה של מדיניות ראש העיר למגמות הרבה יותר משמעותיות, זה משהו שאנחנו נצטרך להכניס יותר ויותר לאותן ישיבות קטנות, ישיבות חרדיות ויכוניות.

חגית משה :

תודה שי, תשאר איתנו. יהיה לך ממש מעניין, אני מבטיחה לך. אתה חייב ללכת? טוב, אז כרמית תמשיך.

שי קלדרון :

קודם כל, אני רוצה להתנצל שאני הולך, היה קצת שינוי בלוח אבל אני אקפיד להשלים פערים

חגית משה :

תשתדל.

שי קלדרון :

ולחמשיך את כל מה שתכננו לעשות את זה טוב טוב יחד.

חגית משה :

בסדר גמור.

שי קלדרון :

אז תודה רבה, ושוב סליחה, ותודה לכל אחד ואחת.

חגית משה :

תודה שי. תראו, אתם בטח מי שישב כאן בשקט, לא ישבתם בשקט כי בטח דיברתם והתכתבתם אבל בטח שאלתם או לא, מה זה שחגית לא מזכירה את אריק. הרי הזכרתי את כולם והודיתי לכולם, ולא הודיתי לך בצורה זה, ואני אגיד לך למה, כי חשבתי שאני רוצה קצת לעשות את זה אחרת אריק, חבל שראש העיר לא כאן כדי לשמוע, לא חשבתי על זה, חשבתי שהוא יהיה כאן כשאני אגיד את הדברים, אז לא הזכרתי אותך כי אני חושבת שאתה צריך, אתה תכף תפתח פרק, את הפרק שלך במצגת ובוועדה. אני רוצה יותר מלהודות לך, ראש העיר גם אמר, אתה אחרי שנה, זהו אתה אחרי שנת הניסיון ועכשיו אתה נכנס לקביעות, מה שנקרא. ולהוביל את המערכת הזאת של כל

מה שקורה היום במנח"י עם כל האגפים ועם כל התוכניות, עם הישיבות, עם ההיערכויות וכו' וכו', זה לגמרי להודות לך על עבודה מאוד מאוד סיוזיפית, אני יודעת כמה, בדרך כלל היא לא באור הזרקורים כי היא נעשית במשרדים. אלינו אתה מגיע כשיש איזה קרייס, אז אתה פחות מגיע אז כנראה שהדברים מתנהלים. להגיד לך תודה על השנה ולהגיד לך תודה על מה שאתה הולך עוד להוביל את המערכת הכל כך ענקית הזו, ולכן השארתי את ההצגה שלך בנפרד וככה בפרק מאוד מאוד להעריך את הרצון שלך. אני זוכרת המון פעמים שאמרת לי בחדר, אני עכשיו לומד, ולהיות במקום שלומד, מי שלומד יכול אחר כך גם ללמד. אז אני עכשיו מתחילה ככה גם ללמוד את התהליכים המאוד משמעותיים שאתה עושה, ולהוביל מערכת כל כך גדולה, כל כך משמעותית, זה לא חיים קלים, גם כשזה נראה לגמרי בקלות, זה לא. ראש העיר דיבר על 300 אלף תלמידים, אני אומרת ל-300 אלף התלמידים האלה יש בסוף ממונים, מנהלי אגפים, כל נגזרת כזו של כל ממונה גיל או בעל תפקיד, אם אנחנו נקח את אחרון העובדים במנח"י, תגידו טוב בסך הכל הוא רק אחראי על, אני לא יודעת למה, אין יותר גירים אבל איזשהו תחום, אז גם האחראי הזה שהוא אחראי רק על התחום הספציפי הקטן הזה שלו, כששמים אותו מול המקבילה שלו בכל עיר אחרת, אין בכלל מה להשוות במורכבות ובעומסים ובמענים, ובדברים שכל אחד מהעובדים במנח"י נדרש לתת ותעשו את המכפלות האלה של כל עובד ועובדת שיש לך במערכת, זה משהו שהוא מטורף. כל, באמת, אני באתי, עבדתי, אתם יודעים הייתי בביקור הסדיר, אז תמיד אני מספרת שכשאתי סיפרתי על מספר הילדים שמטופלים בביקור הסדיר בירושלים, התביישתי להגיד את המספר ביחס לערים אחרות כי הכל מאוד מאוד גדול. אבל זו לא חוכמה, זה לא רק תחום אחד, כל תחום זה מבדק בית ועד כל עובד פדגוגיה או חינוך וכו' וכו', גם מחשבים ובינוי ו... ועל זה אני באמת להודות לך, כי לקחת את כל המרכיבים האלה, כל האנשים הגדולים האלה, כל אחד והתפקיד שלו הוא ענק ומה שהוא יודע לספר על העשייה שלו זה משהו שהוא מטורף, את כל הדבר הזה לחבר יחד לעשייה ולהוביל את המערכת, תודה לך, ואנחנו עכשיו ככה לקראת... שלום כרמית, ראש העיר לא רצה להתחיל בלעדייך, בסוף הוא התרצה, אבל הוא אמר המון דברים טובים ויגידו לך. בואי, כאן כאן, איתנו. בואי.

כרמית הרוש:

שלום.

חגית משה:

אז תודה לך אריק. אנחנו.. אני רק אתן לך לנשום ולהגיד שבאמת הועדה הזו היא בעצם ועדה שאנחנו עושים בכל שנה, יש וועדות במהלך כל השנה אבל השנה הנושא הוא, הנושא של הועדה הזו הוא לא נושא ספציפי אלא ההיערכות לפתיחת שנת הלימודים בירושלים עם המון המון דגשים של האתגרים ומה שאנחנו מתכננים בעתיד, לשנה שהיא שנה, תהיה בעזרת השנה שנה טובה, הייתה כאן עשייה ועבודה של כל ממוני הגיל ובעלי התפקידים, ואנחנו... הם יציגו גם את האתגרים, ואני בכלל מזמינה את כולם וגם את לורה ואת יעלה, לשאול שאלות, אתם תהיו מוזמנים שזה לא יהיה

רק שיח עם עצמנו אלא גם באמת להיות שותפים בדיון. אז אריק, לא, ניתן לכרמית ואז אריק.
(ל.ב.) אותנו ואחר כך תוכלי לשאול שאלות.

כרמית הרוש:

טוב, בוקר טוב

חגית משה:

בוקר...

כרמית הרוש:

אתם מבינים מה עובר עליי, כן?

חגית משה:

תלחצי רק על האדום.

כרמית הרוש:

אחר הצהריים טובים, אני במעברים שלא נגמרים, מזמן שכחתי מתי בוקר ומתי לילה. אז כיף להיות פה. אני אגיד שהיום היינו עסוקים בהרבה מאוד אתגרים ושמחות בעיר, ברוך השם. פתחנו את הבוקר עם קרן, עם הגננות היקרות במפגש בגיל הרך, שכל כך חשוב היה באמת לעצור, אני חושבת שבכלל הנוכחות העירונית של כל האנשים לבוא, לברך, לחזק, לנו זה נראה באמת טירוף המעברים האלה כל היום ואני אומרת מצד שני, אחר כך תמיד אני מקבלת הודעות, גם מהצוות עכשיו, של איזה כיף שבאתם, שלא ברור, שנתת לנו כוח. אז אני רוצה להזכיר לכולנו שזה יפה מה שקורה פה בעיר, שעם כל העומסים זוכרים להגיע ולהוקיר, וכל מפגש כזה, היינו היום אצל הגננות בבוקר, כמה כיבדו אותן. אתם יודעים, גם בכיבוד החומרי בארוחת הבוקר, בקפה שחיכה להן, אלה הדברים הקטנים שבסוף נותנים את הכוח לאנשים להיות. אז אני שמחה להיות פה ומתרגשת, ואני יכולה להגיד שכל שעה אנחנו מתקדמים בפתרון של עוד אתגר ועוד אתגר, לצד זה שגם מטפלים בהרבה מאוד יעדים וחלומות, זה מה שיפה בעיר, עם כל המגוון שיש בה ועם כל המגזרים ועם כל הצרכים, ובאמת מול כל אחד ממנהלי אגפי הגיל, וודאי יחד עם אריק ועם חגית, ועם ראש העיר, אנחנו מתמודדים עם אתגרים ובאותה נשימה, חמש דקות אחרי או עשר דקות לפני, מתעסקים באיזה חלום גדול שמריצים. אז אנחנו עם היעד של הבינה המלאכותית, שהעיר נכנסה אליו בכל הכוח, ובעצם אמרה את מה שאגב, לא מצליחים להגיד בהרבה מקומות אחרים, אם רוצים לטפל בבינה צריך תשתיות, תודה רבה. צריך תשתיות, אי אפשר רק להגיד לבתי הספר ולמורים בינה בינה, והבינה פה ולא לספק לתלמידים את התשתית הבסיסית שהם זקוקים לה. אז כל דבר כזה וכל חלום שקורה, מיד העיר נקראת אליו ברלוונטיות, שמה את המשאבים והתקציבים, מייצרת את ההתאמות יחד איתנו במחוז, ובעצם מאפשרת לאותו יעד או לאותו חלום להתממש ולא להישאר בגדר הכנה שהתלמיד לא יכול להגיע אליה. על זה הדרך גם בהעברת מבנים, הרבה מאוד שעות

אנחנו משקיעים, גם עכשיו לצערי התעכבתי, וזה היה כדי רגע לעצור יחד עם נציגי הורים במזרח, ולעשות תיאום ציפיות ולשמוע מה מפריע להם ומה חשוב להם. ואני אומרת שבסוף, השיח הזה עם הקהילות, עם המנהלים, עם הגננות, החיבור הזה של צרכים בשטח, של חלומות ושל התמודדות עם אתגרים, לא רק לחלום אלא להיות מחוברים גם למה שקורה בשטח, זה מה שמצליח לדייק את המערכת החינוכית. אז אני מברכת אותנו בשנה טובה, מבורכת, מודה מאוד מאוד על שיתוף הפעולה, ויכולה להגיד לכם כמי שאמונה גם על המחוז הגיאוגרפי של ירושלים, שמונה 23 רשויות, שזה פלא גדול מה שקורה פה. כלומר, אם היית מצפה שלאור גודל העיר לא תהיה ירידה לפרטים, ההפך הוא הנכון. הירידה לפרטים, לנפש האנשים, לצרכים, לדברים הכי הכי מדויקים, סוללות של אנשים יקרים במנח"י שמובילים בצורה מקצועית יחד עם הפיקוח בצורה צמודה ויומיומית, ומנדנדים עד אין קץ, כדי שהכל יהיה מושלם. אז תודה גדולה, ואני בטוחה שאם נמשיך ככה בשותפות הזו, נצליח לייצר חיבורים ומענים לכל מה שצריך, כי כל תלמידי העיר ירושלים הם תלמידנו, ולא משנה מאיזה מגזר. הצלחת הילדים, הילדים הם העתיד של כולנו, היא היכולת שלנו להבין שאנחנו נמצאים בשליחות לאומית, לא פחות מזה. אז שתהיה שנה טובה ומבורכת, ובהצלחה עכשיו.

חגית משה :

תודה כרמית. אז אנחנו ניתן לאריק ככה לפתוח ונתחיל לרוץ, כן.

אריק וירצבורגר :

בדקות האחרונות אני מוצף בוואטסאפים מהצוות שלי, שאומרים לי אנחנו יודעים (ל.ב.), אנחנו בארבע וכתוב עד חמש וחצי, ואתה מקפיד על זמנים

חגית משה :

אל תתחיל עם הזמנים שלך, תעשה לי טובה.

אריק וירצבורגר :

אז יש לך חצי שעה, תתחיל לרוץ.

חגית משה :

אל תתחיל איתי, אל תתחיל איתי. תתחיל, תדבר.

אריק וירצבורגר :

אז אני עושה את זה בריצה.

חגית משה :

יאללה.

אריק וירצבורגר:

אני רוצה להגיד שלוש נקודות פתיחה, קודם כל, אני רוצה לומר שאני לא יכול שלא... אני, אני חושב שכולנו לזכור שאנחנו נמצאים בימים באמת קשוחים ומטורפים, בכנס שישבתי איתכם הזכרתי את זה, השבוע 80 אלף צווים נשלחו, חלקם להורי תלמידנו בירושלים, לבעלים, בני זוג של מורות, מורים, זה נוכח מאוד חזק, יש לנו את החטופים, יש לנו את החיילים שנלחמים, וזה ברקע לכל הסיפור שלנו כאן. אז זה קיים, זה נמצא, ואני פותח בזה, גם השקופית האחרונה תעסוק בזה שוב פעם. זו פעם ראשונה שמבחינתי בתפקיד אני מגיע לראשון לספטמבר, תחושת שלום כיתה אי מציפה אותי. אני חושב שההתרגשות של ילד בכיתה א', פחות או יותר, זה מה שקורה לי גם. וחשבתי ש... אני רוצה להאיר את הנקודה הזאתי מזווית שאני נסער להסתכל על הצוות המדהים של מנח"י, שהוא מתמודד איתה, ואני רוצה לגעת בשתי סצינות. סצינה אחת, אני רק מקריא את השמות וכל מי שמכיר ובעניין מבין, ואם לא, אני אסביר את זה במשפט. סצינת אחינועם, אהבת ישראל, שערי דת, שפ"ד, ממ"ד הראל ובית כנסת לממ"ד הראל, בסדר? מה אמרתי? אמרתי סצינה של

חגית משה:

אמרת עמנואל זילברמן.

אריק וירצבורגר:

לא, אמרתי עמנואל ואמרתי יאיר אייפרמן, ואמרתי שירות פסיכולוגי, ואמרתי ממ"ח ואמרתי אחזקת מבני חינוך, ואמרתי כאן כל מי שנוגע בהקשרים כאן, נוגע בחיבורים. עכשיו כזה, יש לי כאן רשימת מכולת כזאת של כל כך הרבה הערכויות עם כל כך הרבה רגישויות שנאלצנו לעשות בחודשים האחרונים, ובשעה האחרונה עשינו סטטוס, ממש לפני שהגענו לכאן, סטטוס הכנה לראשון לספטמבר, כבר אני לא יודע איזה מספר סטטוס זה היה, והתחושה שיש כאן הולדינג, שהחבורה מחזיקה את האירוע ועוד כל הזמן מתפוצצים דגלונים פה ושם, ראיתי את הוואטסאפ שלך, אבל בסך הכל יש תחושה שאנחנו מגיעים בצורה בטוחה לראשון לספטמבר, ונראה לי שזה הכרת הטוב הכי גדולה שאני יכול לומר לחבורה שלנו כאן. אנחנו ננסה לרוץ על הדברים כדי לתת גם מקום לאנשים להתייחס כי באמת התכוננו. ומה שננסה להציג כאן עכשיו זה לא כל תוכניות מנח"י, ממש לא, זה נקודות זרקור כזה ברמת סיכה גם בדברים חדשים, גם בדברים שמשמעותיים לתחילת שנה, ומה שקורה לנו. אז כמו שאתם רואים "בקריאת כיוון" קראנו לזה, זה אפילו לא תוכניות ולא אסטרטגיה, זה קריאת כיוון. נציג קודם כל נתונים, המון המון נתונים בהקשרים שונים. נדבר על חדשנות פדגוגית שקוראת לנו היום, חלק מהדברים הוזכרו, נוכל לרוץ עליהם. נדבר על חינוך ירושלמי, איך מחברים את תלמידי ירושלים לעיר הזאת, ונחתום בכל ההקשרים של חוסן והכללה, ואתגרים, ואוכלוסיות מורכבות, וכמובן נחזור לילדי המילואים בסוף, שאי אפשר בלעדיהם. אז נתחיל לרוץ. אז השקופית הראשונה שאנחנו מציגים כאן זה, גם ראש העיר הזכיר שלראשונה אנחנו חוצים את ה-300 אלף, אם נדייק זה 305 אלף תלמידים, כשמבחינת אחוזים אנחנו נשארים פחות או

יותר באותם אחוזים באגפים השונים אבל זאת תמונת המצב וזה גדל, וירושלים גדלה. אני יכול לומר שאני עסוק בשקופית שתראה כאן היום בעוד עשר שנים, אני לא אהיה פה בעוד עשר שנים חגית, אבל בעוד, לא לא אהיה

חגית משה :

לא...

אריק וירצבורגר :

אבל בעוד עשר שנים כשירושלים תהיה כבר כמיליון וחצי תושבים, אז תחשבו מה המשמעות מבחינת מערכת החינוך וכמה אנחנו צריכים להיות, להיערך ולהיערך חכם למהלך כזה.

חגית משה :

אריק מי שידוע לנהוג, לנסוע על אופניים, יסע גם על שני מיליון ילדים. אל תדאג, יש פה תותחים.

אריק וירצבורגר :

שלום כיתה א'.

חגית משה :

יודעים לעשות את העבודה.

אריק וירצבורגר :

אלה הם מספרי התלמידים שלנו השנה לכיתה א' באגפים השונים. אתם יכולים לראות את המספרים, אנחנו על 21,075 תלמידים שיפתחו כיתה א', חלקם פתחו באגף החרדי בראש חודש אלול והאחרים 11 לספטמבר. יש כמה באמצע, תלוי כל אחד בגישתו על פי האגפים השונים, ולשם אנחנו חותרים. בכוונה שמת, שמנו צריך לומר, את השקף הזה שהוא בעצם התשתית שאנחנו כולנו חיים משם, של צוות כוח האדם המופלא של מנהל חינוך ירושלים, יושבת כאן מנהלת האגף, לאה הרוש. ובצד המספרים שאתם רואים את הצמיחה שהייתה אפילו מפ"ה לפ"ו, מ7,200 ל7,600 עובדים, יש כאן כמה תהליכים משמעותיים. אז לאה בדקה, תני לנו תקציר של איזה תהליכים קורים כרגע עם כל כוח האדם של המנהל.

לאה הרוש :

טוב, אז אני אגיד שאנחנו, מבחינת כוח אדם בעירייה, אנחנו גדלים משנה לשנה. גם המספר של 7,600 זה מה שנתחיל איתנו את השנה ובמהלך השנה המספרים יגדלו עוד ועוד. הקטר העיקרי שבעצם מגדיל לנו את מערכת החינוך זה הסקטורים של מורים ותומכות חינוך מיוחד. עוד מעט נועה תציג את התחום של ועדות השמה, שהוא הקטר שמעלה לנו את החינוך המיוחד בסיוע צמוד וכיתתי, שזה הגידול העיקרי שיש לנו שם. זה גידול שחוצה מגזרים, בכל המגזרים אנחנו רואים את

זה ובכל שכבות הגיל. אנחנו אחרי כמה הסכמי שכר משמעותיים שהשפיעו לנו על העובדים, שנה שעברה זה היה ההסכם של, לפני שנתיים אבל זה עוד היה שנה שעברה בעיקר, ההסכם של תומכות חינוך שעבר שינויים משמעותיים, והשנה בתשפ"ה היה לנו את ההסכם של המורים, הפסיכולוגים, הקב"צים, ושינויים שכל הזמן דינמיים וגם הרבה שינויים שאנחנו מעודדים אותם. יש לנו פה הרבה תחלופות עובדים שעוברים למשרד החינוך, אם זה בגנות ומורים שעוברים, אם זה בתוכניות שאנחנו דוחפים עובדים שמסיימים ואנחנו מעודדים אותם, זה בעצם שינויים מאוד גדולים שעוברים אלינו כאן בכוח אדם בכל המחלקות השונות, אתגרי הגיוס, השיבוץ, המיקומים, שיש לנו פה צוות מדהים שעושה פה עבודה מאוד מאוד משמעותית ברמת הפרט של כל עובד לשבץ אותו, לסדר אותו במסגרות, שנוכל לעשות פתיחת שנה טובה.

אריק וירצבורגר:

תודה. אנחנו, יש לנו שלל בתי ספר חדשים השנה בירושלים, חילקנו את זה כאן על פי האגפים, אז אתם רואים בצד ימין במזרח העיר יש בית ספר יסודי "אל מדר", שאנחנו, עדיין לא סגור סופית איפה הוא יפתח את השנה ב' לספטמבר, אנחנו נדבר על זה אחר כך. יש לנו גנים כמו שאתם רואים. במערב העיר אנחנו פותחים בית ספר חדש, ממלכתי-דתי, חטיבת ביניים צומחת שתהיה שש שנתית, תיכון ממ"ד מסע. כמו שהזכיר שי קלדרון, יש לנו בית ספר חדש, מונטסורי בנים, שהוא יהיה בן זוג של מונטסורי בנות שכבר קיים ופועל בצורה נפלאה. ייפתחו שני בתי ספר, שלושה, שני בתי ספר חינוך מיוחד "אנה" ו"שלווה". וגנים, כמו שאתם רואים. אני מדלג על עברו מחרדי לממ"ח, ואני הולך שמאלה לחרדי. 46 גנים, בית ספר חינוך מיוחד "אבני דת", סמינר חדש "יישא חן". כשעברו מחרדי לממ"ח זה אירוע שקורה וכמו שהזכיר שי קלדרון, זה דבר שגדל מדי שנה, והשנה אתם רואים יש כאן מהלך גדול גם של בתי ספר וגם גני ילדים לרוב. אז זו תמונת מצב של בתי ספר חדשים. מנהלים חדשים, אנחנו 43 מנהלים חדשים, לא נזכיר כאן בשמותיהם את כולם, אבל צריך להבין למה אנחנו שמים כזו שקופית כאן, כיוון שחלק מהמנהלים הם כמובן עובדי משרד החינוך, חלקם עובדי רשות, חלקם עובדי רשות, אבל המכנה המשותף בין כולם שאנחנו כולם, אנחנו שותפים בחשיבה, בהתלבטות, בלראות מה עושים. אנחנו עוד היום בסטטוס, היה לנו את הבית ספר האחרון שבסטטוס הקודם עדיין היה סימן שאלה, יש לנו סימן קריאה חלש אמנם, אבל יש סימן קריאה לבית ספר האחרון. זאת אומרת, ב' לספטמבר, יש לנו מנהלים לכל מוסדות החינוך בירושלים. נתונים, אחד מהאתגרים הגדולים, המרכזיים שפה נמצאת כרמית וצריך לתת שאפו ענק לשותפות המלאה ולדחיפה המאוד חזקה, גם של כרמית ובכלל מדיניות משרד החינוך ביחד איתנו, עם תוכנית החומש וכמובן אגף של מזרח ירושלים, להטמיע כמה שיותר את התוכנית הישראלית, הזכיר את זה גם ראש העיר בדבריו. אתם רואים כאן אפילו את הגרף, (ל.ב.) כל המספרים, אתם רואים את הגרף איך שהוא עולה. כאן אתם רואים את מספרי התלמידים, אנחנו עומדים היום על 26,336 תלמידים שילמדו את התוכנית הישראלית, וצריך להבין שהמעבר מתוכנית תווג'יהי הפלסטינית לתוכנית הישראלית, זה אפשר לומר את זה במילה אבל תכנסו לראש להבין את המשמעות של... זה אירוע מורכב וקשה בכל הרמות, ברמת מנהלים, ברמת צוותים, ברמת תוכניות

לימודים, ברמת בתי ספר, ברמת הנראות בתוך החברה. זה אירוע מורכב, לא פשוט, אבל יש כאן באמת עבודה מאוד מאוד חזקה, משותפת של כולנו.

חגית משה:

אורה, 26 אלף.

אריק וירצבורגר:

וזה באמת מהלך מעניין. שוב פעם, גם כאן אני כל הזמן מסתכל ימינה ואני אומר איך זרעי פ"ז, פ"ח, פ"ט, והגרף עולה, ומה שמסתבר וזה יעידו חבריי פה, שבית ספר שכבר שם את הרגל בפנים, אז הוא כבר בפנים. אז חלקם משני המסלולים, אבל בהמשך זה הופך להיות כל המסלול, כל בית הספר בפנים, ויש לזה משמעות עצומה בראייה ארוכת טווח, בהשתלבות שלהם בתפיסה הישראלית, בחברה הישראלית, באקדמיה הישראלית, ולראות איך הם מתחברים באמת לחברה פה כדי לצמצם הרבה דברים אחרים שאנחנו מאוד לא רוצים שיקרו. חזרת? יפה. אחד באמת האתגרים שהוא חלק מהנתונים והתשתיות, זה סיפור ההיסעים, בוא אני מעביר אלייך. דקה, דבר איתנו. אבי גיספאן, זה שראש העיר פרגן לו מקודם.

אבי גיספאן:

רואים את כל הנתונים בשקף. מערך ההיסעים בירושלים מסיע מדי יום 6,874, לפי דעתי היום זה כבר מתקרב ל-6,900 מסלולים. 697 מוסדות חינוך, 2800 מלווים, אפילו קצת יותר, שולי נמצאת כאן איתנו שהיא מפעילה את המערך הזה, ושאפו ענק אפשר לומר לה. 16 חברות הסעה, תקציב 448 מיליון שקל לשנה, זה כולל גם את מערך ההיסעים של החינוך וגם את הרווחה. השנה הגענו, נכון לעכשיו, בעצם נכון לשבוע שעבר יש זרימה של תלמידים כל הזמן

חגית משה:

כי הוועדות עדיין מתקיימות.

אבי גיספאן:

גם במוסדות וגם בוועדות השמה. נכון לעכשיו 281,870. צריך לתקן תשפ"ו ולא תשפ"ה, בטעות רשמנו כך. זה נכון לעכשיו. זה בגדול. בסוף שבוע, זאת אומרת, אתמול קיבלו כלל ההורים הודעות על הנגשה של כל המידע שיש לנו לגבי ההסעות. לקראת יום חמישי כל ההורים יקבלו הודעה על איזה מסלול משובץ הבן שלהם, הבן או הבת, כולל שם של מלווה וטלפון שאיתו יכולים לתקשר. ועם הרבה הרבה כאבי בטן, מקווה שנצליח.

חגית משה:

אני חייבת, באמת אתה הזכרת את שולי ואת לביא בעניין הזה. אז באמת, שולי, זאת הזדמנות להגיד לך תודה רבה על כל מה שאת עושה במערך הזה של ההסעות, יש לך עוד כובע ששחבנו אותך

לסיפור ניצנים, אבל זה הבייבי. אנחנו, את המבנה ברנה קסין מעבירים, נעביר, נכון ברק? מתי?
אחרי ה 1 לספטמבר, נכון?

אבי גיספאן:

לא, מה פתאום. נובמבר.

חגית משה:

אחרי החגים? אנחנו נעביר את מערך... את כל... איך זה נקרא שם? המשלט של ההסעות שיושב
במבנה של בית ספר רנה רסין, יעבור להר חוצבים, וזה משהו שאנחנו נעשה אחרי פתיחת שנת
הלימודים כדי שאפשר יהיה להיערך ולא... שהדברים לא יפלו בין הכיסאות. אז באמת, הזדמנות
להגיד לך תודה רבה רבה.

שולי נחום:

המערך עובר (ל.ב.).

חגית משה:

כן. לא, מתחילות ב 1 לספטמבר, רק המערך עצמו יש מעבר

אבי גיספאן:

הוא עובר אחרי החגים כדי שה 1 לספטמבר יפתח כמו שצריך.

חגית משה:

יפתח כמו שצריך ויהיה אפשר שהדברים לא...

שולי נחום:

ההסעות התחילו.

חגית משה:

הסעות התחילו מא' אלול, נכון. מי שהתחיל את שנת הלימודים בא' אלול אז מתחיל לנסוע. אבל
ישר כוח, אנחנו מרגישים את זה, שתדעו שהדופק של מה שקורה מחוץ למשרדים זה תמיד
הקבוצות וואטסאפ שלנו, שלא מבלבלים בכל שעה והורים שכועסים, וזה מגיע אליי, לראש העיר,
ללשכה, לכולם. אנחנו מרגישים שיש אבי, שקט בנושא הזה, וההורים... לך אין שקט אבל זה לא
מגיע אלינו אז זה אומר הרבה. אז ישר כוח גדול, ממש.

אבי גיספאן:

תודה.

חגית משה :

צהרונים. תראו ראש העיר דיבר על המשבר אורית, דיבר על המשבר של שנה שעברה ואני חייבת להגיד לכם משהו. כרמית, הדבר הכי טוב שקרה לילדי ירושלים

כרמית הרוש :

זה המשבר.

חגית משה :

זה המשבר של ניצנים. לא היה לנו סיכוי

כרמית הרוש :

המעבר ללביא, לא?

חגית משה :

רגע שנייה. את יודעת, אני גם בתור יו"ר לביא אומרת לך שלפני המעבר ללביא, אני משוחדת הרי, ואני יכולה לדבר על לביא ועל היכולות, באמת והרצינות שהם לוקחים ועושים, יעשו גם בהמשך ובצהרונים, אבל אני רוצה שכולנו נלמד מזה משהו מאוד מאוד, שיעור מאוד גדול. תראו, לפני המשבר, כשהיו אומרים צהרונים, אמרו אוקיי, יש סי סי, יש לביא, הכל סבבה, כולם מבינים מה זה, וכשהיינו צריכים להגיע לברק, תראו השולחן הוא עגול, אז ברק לא הבין למה צריך, יש משרד החינוך, את מתקצבת, יש כו' והכל בזה, ושום דבר אי אפשר לשנות, הכל מאוד מאוד ברור לכולם. ואני חייבת להגיד לחברי המועצה שהמשבר הגדול הזה שבאמת עשה לנו לא טוב, כאילו לא טוב, אף אחד לא ציפה לזה, אבל אנחנו לא מנסים להתנצל על זה אבל פתאום אנחנו מבינים שמנכ"ל העירייה וראש העיר, ואגף התקציבים, וכולנו מבינים באמת באמת מה זה אומר צהרונים של לביא. כל מה שהיינו יודעים להגיד ככה בשלוף, אנחנו מכירים, מבינים, אף אחד לא הבין באמת מה המשמעות של העסקת כוח האדם ולגייס את כוח האדם, ולעשות תוכניות כי זה דברים שכולנו נדרשנו להיכנס לעומק וללמוד מה קורה, למה זה לא מסתדר, כל מצוקה כזאת, כי זה היה באמת משבר. אני לא רוצה להגיד משבר, משבר זו מילה גדולה מדי, היה נענוע ככה מאוד מאוד... אני רוצה להגיד לך שמתוך המשבר הזה יעלה

דוברת :

אני (ל.ב.)

חגית משה :

אנחנו, אם זה לא היה משבר, אם זה לא היה משבר וזה היה מעבר רגיל, הכל היה ממשיך להתנהל כמו שהוא התנהל, ואנחנו לא מרוצים מאיך שזה התנהל. לא סתם לביא לקחו את הצהרונים

מהנהלים הקהילתיים, היו המון דברים שאף אחד מאיתנו, ובטח לא חברי מועצה, ידעו להכיר בתור אתגרים של המערך הזה, ובזכות המשבר או בגלל המשבר, לא בזכות אבל בגלל המשבר, אנחנו כולנו הבנו מה המורכבות ומה עומק המורכבות, ומה המענים הנוספים שכולנו צריכים לשים את היד ואת הראש. וגם המערכת העירונית שהיא מאוד נוקשת, היא פשוט הבינה שהיא צריכה להתחבר ולעבוד אחרת. אז אני אומרת שוב, הצהרונים הם לגמרי היום במקום אחר. הם גם במקום אחר מבחינת ניהול הצהרונים, באמת אני מאוד מאוד סומכת על מה שקורה בלביא, וזאת הזדמנות להכיר לך תודה ברק, אני יודעת שנכנסת והדברים שאתה נדרש אליהם עכשיו בימים האלה, בחודשים האלה, זה הצהרונים, אני יודעת כמה שזה מעסיק אותך ואת הצוות שלך, וגם אורית, אורית והצוות שלה, גם בסיפור של הפדגוגיה, אורית וסיסי, וכל מי ששותף מהכובע שלנו פה בעיר, בעירייה, לגמרי מחוברים והשיח הוא אמר, הדינמיקה היא אחרת, הדברים הרבה יותר יושבים, וזאת הזדמנות להגיד לכם תודה. ועכשיו בואו דברו על הצהרונים, אורית.

אורית דולב:

אז אני קודם כל רוצה להגיד בהזדמנות הזאת גם תודה לכרמית. צריך להכיר שבשנה האחרונה ישבנו על השולחן של כרמית יחד עם המפקחים על הנושא של הצהרונים, וגם קיבלנו ליווי צמוד אבל בעיקר קיבלנו גב. קיבלנו גב, קיבלנו פתרונות והדברים היו מאוד מאוד מורכבים, והרגשנו שאנחנו לא לבד, שיש לנו על מי לסמוך ומי שמלווה אותנו ביציאה מהדבר הזה. אז באמת תודה, ואני אגיד שזה משהו שמנחה אותנו תמיד בעבודה היומיומית. יושבת כאן מאחורי סיסרי רז, ממונה על מערך הצהרונים בעיריית ירושלים, אישה שעושה דברים גדולים. אני אגיד שיש לנו 27 מפעילים בירושלים שמפעילים את הצהרונים, לביא באמת המפעיל הגדול והמשמעותי ביותר, אבל יש גם מפעילים נוספים. קרוב ל-50 אלף ילדים שבעצם נהנים, זה לא רק הארכת יום הלימודים, מבחינתנו צריך להיות קשר למה שקורה בבוקר, איזשהו רצף חינוכי. והאתגר הגדול בלייצר את הרצף החינוכי זה באמת כל הנושא של כוח אדם, לגייס כוח אדם לשעות שהן שעות מורכבות במערכת החינוך, ולהכשיר את הכוח אדם ולדאוג ליציבות במספרים האלה שאנחנו רואים בירושלים, זה באמת עניין שהוא מאוד מאוד מורכב. ויחד עם שולי ואנשים נוספים בשנה האחרונה, הצלחנו לייצר את היציבות הזאת, לקראת שנת הלימודים הבאה, הצוותים עבדו בכל הקיץ. הצלחנו גם בעזרתה האדיבה מאוד של לאה והצוות של כוח אדם, המשאבי אנוש במנח"י, לגייס גם תומכות למידה עובדות עירייה לתוך המערכת, שזה הדבר הנפלא ביותר. רצף של בבוקר אותה

חגית משה:

כמה הצלחנו להוסיף מתוך ה(ל.ב.).

אורית דולב:

אז אנחנו כרגע עומדים על 80, שזה לא מספר גבוה

חגית משה:

80 עובדות.

אורית דולב:

אבל זה אומר שב80 גנים, אוקיי? במערב העיר, יהיה רצף חינוכי.

חגית משה:

יש רצף חינוכי של בוקר ואחר צהריים, זה יפה.

אורית דולב:

אנחנו מאמינים שעם הזמן, ככל שבאמת נשים נוספות תראינה שהמשרה היא משרה טובה, העבודה היא קבועה ויציבה, יצטרפו עוד נשים נוספות לתוך המעגל, מבחינתנו זאת הצלחה. אנחנו כבר את ההכשרות התחלנו בקיץ ואנחנו נמשיך במהלך השנה לעשות הכשרות פדגוגיות, זה דבר שהוא מאוד מאוד חשוב כדי שיהיה כוח אדם מיומן בתוך המערכת, תוכנית פדגוגית עשירה וחוגים שילוו את הילדים כל השנה. צריך להבין שהמספר הזה שאתם רואים הוא מכפיל את עצמו בחופשות, הגשר, גשר שיש לנו, חנוכה, פסח, בחופש הגדול, אנחנו עולים מעל 90 אלף ילדים שנמצאים במערך. וסך הכל אני אגיד שברוב המכריע של המסגרות, גם במגזר החרדי, וגם במזרח העיר כולל בבתי הספר בחינוך המיוחד, המסגרות הן מסגרות טובות ואיכותיות, ואנחנו נפתח שנה טובה.

חגית משה:

ברק? ברק, שולי?

ברק לוי:

כן, אני אגיד רק שבאמת הצהרונים זה אחד הנושאים המרכזיים, אולי בעצם הנושא הכי מרכזי שמעסיק אותנו לקראת פתיחת שנת הלימודים הזאת. כמו שאמרתי, יש בו הרבה מורכבות, בעיקר בתחום של כוח אדם. אנחנו עובדים חזק על הגיוס, על השימור, על הגברת... זה מעבר לגיוס עובדות, זה... העניין שם, כמו שאני רואה, המרכזי, האתגר המרכזי שלנו הוא לדאוג למחויבות, לחיזוק תחושת השליחות שלהן והחיבור שלהן למערכת. החיבור הרגשי, כך שזה ייצר לנו הרבה פחות תחלופה ועזיבה, כי זו באמת עבודה לא פשוטה לביצוע, לבוא לעבוד שעתיים וחצי ביום בצהריים, בעבודה כזאת מאתגרת, זה לא פשוט לאורך זמן, ולכן השימור של העובדים שם הוא אחד האתגרים המרכזיים שלי, כמו שאני רואה אותם. יש לנו שיתוף פעולה מעולה מהעירייה בהיערכות הזאת, סיס, אורית, לאה הרוש, קרן, באמת שיתוף פעולה אדיר, אנחנו עובדים ביחד בצורה מסונכרנת גם על נושא כוח האדם והחיבור של עובדות העירייה בצהרונים אחר כך, גם בעבודה על התוכנית הפדגוגית, בהכל, כך ששיתוף הפעולה הזה עוזר לנו מאוד מאוד להצליח. יש לי את שולי האלופה לצידי

חגית משה:

יש לנו, לנו, לכולנו.

ברק לוי:

כך שהכל יותר פשוט, ובעזרת השם שנת הלימודים הזאת תהיה תיקון ל 11 בספטמבר של שנה שעברה.

חגית משה:

יש לנו איזשהו אתגר שאנחנו לא ערים לו? שאנחנו ככה מתוך החגיגות מפספסים?

אריק וירצבורגר:

מחר בסטטוס הוא יעדכן אותנו.

חגית משה:

אני לא מחכה עד מחר, הוא יודע. מה? יש משהו שאנחנו צריכים פה לדעת?

ברק לוי:

לא, אולי את רוצה להרחיב משהו שולי, על פתיחת השנה?

שולי נחום:

קודם כל, בעזרת השם אני מאמינה שתהיה לנו פתיחת שנה טובה, באמת גם במהלך כל השנה שעברה ובמיוחד בקיץ, באמת עשינו הרבה מאוד, הרבה מאוד פעילויות. כמו שברק אמר, בעזרת באמת מנח"י, סיססי שהיא מלווה ועובדת איתי ממש צמוד, שבאמת אין דברים כאלה. אנחנו בעצם הכשרנו גם את הממלאות מקום, שאני יודעת שהייתה בעיה עם הנושא של ממלאות מקום, שמגיעה מישהי בעצם לגן, השנה אנחנו העברנו גם הכשרה ועדיין, בימים אלה עדיין אנחנו מעבירים הכשרות את כל ממלאות המקום. אנחנו מכניסים חוגים חדשים כמו אנגלית לגיל הרך, חוגים נוספים, הכשרות דיגיטליות במהלך כל השנה שיהיו צוותים, מנחות, גם של סיססי וגם הכנסנו מנחה שלנו פדגוגית שהיא תלווה את כל המערך. אני חושבת שכל עיבוי המטה וחיזוק עבודת התשתית, היא בעצם תבוא לידי ביטוי בשנה הזו, שבעצם השנה הזו אנחנו בעצם נעלה מדרגה, ואני מאמינה שהעיר ירושלים תזכה לצהרונים טובים יותר.

חגית משה:

תודה.

אריק וירצבורגר:

להמשיך?

חגית משה :

כן.

אריק וירצבורגר :

טוב, זה רק לסבר את העין לגבי ההשקעות שהעירייה השקיעה לתב"ר, התגב"ר בשנים האחרונות, ואנחנו נמצאים עכשיו בשנה על 250.

חגית משה :

זה לפני 40 מיליון של המחשבים, נכון?

אריק וירצבורגר :

בלי קשר.

חגית משה :

בלי קשר גדעון.

אריק וירצבורגר :

אליך יפעת.

יפעת אורון שוורץ :

טוב, אז בעצם אגף תפעול ופיתוח אחראי על כל ההיבטים הפיזיים של מערכת החינוך בירושלים. אנחנו בעצם אחראים על מעל 1,300 מוסדות, בכל הגילאים, בכל המגזרים, מזרח, מערב וחרדי. אופרציה מטורפת. בעצם האגף נמצא כרגע בישורת האחרונה של הביצוע, אנחנו נותנים באמת את הפוש האחרון של כל הפרויקטים שלנו, מסיימים לנקות את כל בתי הספר, מסיימים בעצם את כל הפרויקטים שלנו ומעמידים את הכל בצורה מעולה ובסטנדרטים הכי גבוהים. אתם ודאי מדמיינים ומדמיינות כמה עבודה מטורפת בעצם מבחינתנו כשה 1 בספטמבר נפתח, ב 2 בספטמבר אנחנו כבר מתחילים להיערך לשנה הבאה. ואני באמת מתרגשת גם השנה לראות איך הבינוי הפיזי משפיע משמעותית על, בעצם מעבר לבינוי של קירות ותשתיות, הוא בעצם משפיע על כל תושבי העיר, זה בעצם הצהרת אמון שלנו כלפי התושבים, בעצם כשאנחנו בונים כיתה מוארת, כיתה חדשנית ונותנים חצר יפה, אנחנו בעצם אומרים להם, לילדים, מגיע לכם, אנחנו רואים אתכם, וזה באמת הבסיס, זה המסלול לכל עבודה חינוכית אחרת שנעשית, זה בעצם מה שהאגף נותן. קצת במספרים ונתונים, בעצם האגף השנה ביצע 125 פרויקטים של שיפוצים, בכל המגזרים, הכפלנו פי עשרה את היקף הקבלנים שלנו, אנחנו מדברים כרגע על 102 קבלנים במנח"י במאגר שלנו, 156 יועצים בכל תחום שהוא, אגרונום, יועץ אינסטלציה, הכל, כל דבר שנרצה כולל מאגרים יחודיים ומכרזים לנגרות יחודית, ממש כל דבר שאנחנו רוצים קיים לנו במאגרים. יש לנו 150 פרויקטים להנגשה פרטנית, שזה בעצם תחום שאנחנו נותנים לו דגש מאוד מאוד גדול, ורואים כל בקשה פרטנית ממש

כאילו זה הילד שלנו. חגית, את זוכרת שלפני שלושה שבועות ניגשו אליך הורים מבית ספר "סאלד" ואמרו שאין להם הנגשה פרטנית לילד שלהם, ותוך יום מהרגע שקיבלנו ממך ומאריק את הקריאה הזאתי, התחלנו ביצוע, ממש יומיים אחרי, ואני יכולה להגיד שהלל דיין החמוד יקבל הנגשה פרטנית ל-1.9. ונעמוד בזה. אז באמת כל בקשה אנחנו נאבקים, ויש פה באמת את לאה ושגיא הממונה החדש, שעם כל המוטיבציה והרוח לעשות זאת. חוץ מזה, ביצענו 64 פרויקטים לצביעת גנים, 330 דוחות בטיחות, זו קפיצת מדרגה של מעל 50% מכל שנה אחרת, אנחנו נותנים על זה דגש גדול. השנה גם הובלנו תוכנית חומש לבטיחות, בעצם הצלחנו לאפשר עוד

חגית משה :

את אומרת את זה מאוד מאוד במהירות וטוב, כי אנחנו רוצים לעמוד בלוח הזמנים

יפעת אורון שוורץ :

אני מזדרזת, כן.

חגית משה :

אבל אני רוצה שאנחנו, במיוחד חברי המועצה לורה, שאנחנו נבין שמה שקרה בנושא הזה של דוחות הבטיחות, פעם ראשונה הביאו יועץ חיצוני שסקר את כל מוסדות החינוך בירושלים, ובעצם יש לנו מידע על כל המוסדות כולל תוכנית ודירוג של דחוף, פחות דחוף, וכו'. ויש תוכנית חומש מאוד מאוד איכותית, שאנחנו הולכים לתקצב אותה, רק כשנשום קצת אוויר אחרי זה, אבל יש פה עבודה מדהימה שנעשתה ואני רוצה להגיד לך תודה על זה, כי זה באמת לא ברור מאליו, זה לא מעט מוסדות חינוך, ודוח כזה שהוא בעצם לא לתת עכשיו את ההנגשה כהורים על הקו, אלא לתכנן ולתת פתרון שהוא יתן מענה להורים ולכל המוסדות, זה משהו שהוא חדש.

יפעת אורון שוורץ :

תודה.

לורה ורטון :

אפשר?

חגית משה :

כן לורה.

לורה ורטון :

אז קודם כל יש לי הרבה שאלות, אני התאפקתי עד עכשיו.

חגית משה :

כבר נבהלתי שלא שאלת, אמרתי מה קורה פה?

לורה ורטון:

יש לי כבר רשימה ארוכה.

חגית משה:

אוי ואבוי, נו אז אריק...

לורה ורטון:

מקווה שיהיה זמן. אבל בכל זאת רציתי להגיד, לשאול, גם להגיד ולשאול. קודם כל, תודה רבה יפעת על העבודה המדהימה, זה היקף עבודה שקשה לתפוס, וכל הכבוד. רציתי כן לשאול על הדוחות בטיחות, גם המנדים נבדקים ועוברים אישור? כי היו המון בעיות עם זה בעבר, כשהייתי יו"ר ועדת ביקורת, מבקרת העירייה לפני שש שנים או משהו, הוציאה דוח במיוחד על עניין זה, והמסקנה שלה, הבקשה הייתה שיבדקו, כי לא נבדקו.

יפעת אורון שוורץ:

אז תוכנית החומש עליה אני מדברת זה במוסדות הרשמיים שלנו. בעצם עשינו מיפוי מקיף בכל מוסדות החינוך, והגענו לפערים באמת משמעותיים. והתוכנית תוקצבה, הצלחנו להביא גידול של עוד שבעה מיליון שקל לטובת דוחות הבטיחות בבתי הספר הרשמיים. לגבי המנדים, אני יודעת שנעשית עבודה, היא לא באגף שלי אבל בהחלט אני יכולה לבדוק ולברר.

לורה ורטון:

אני אשמח, וגם חגית לך או לכל מי שקשור, אריק, זה באמת נושא מאוד רגיש ובעייתי, והייתה, פרצה שריפה בזמנו במנד אחד בגלל האי תקינות של החשמל, זו ממש סכנת נפשות.

יפעת אורון שוורץ:

כן, אני יודעת שמה שכן זה שהם בעצם נמסרים המנדים עם

חגית משה:

עם טופס 4.

יפעת אורון שוורץ:

עם אישור של בטיחות ועם אישור של חשמל. זאת אומרת, הנושא הזה כמובן מקבל דגש בטיחותי, אבל שוב נבדוק את הנתונים ונחזור.

לורה ורטון:

תודה רבה, וכל הכבוד שוב.

יפעת אורון שוורץ:

חגית, אז כמו שציינתי, שבעה מיליון שקל תוספתי כבר קיבלנו למחלקה ובאמת עשינו את הקפיצת מדרגה, ואנחנו ממשיכים ביתר שאת. המטרה שלנו בעצם זה לעבור מההצהרה של משרד החינוך וכרמית, אנחנו בהרבה שיחות עם עידו על העניין הזה, שאנחנו בעצם לא נצהיר יותר אפס אלא נצהיר אחד, ואנחנו מכינים עכשיו תוכנית להציג אותה לעידו יחד עם אריק, שבאמת ישבנו יחד איתו לא מעט שעות, עם עידו ושגית, אבל באמת אנחנו בהתקדמות מאוד מאוד משמעותית עם העניין הזה.

כרמית הרוש:

אני אגיד שהאתגר הענק שאתם מתמודדים איתו, זה פלא גדול, איך אתם מצליחים להדביק את הפערים, לעבוד ביסודיות, להעמיד את המוסדות. אנחנו, כמו שאמרת, המשרד עוקב בצפיפות מאה, ברמה יומיומית איך מתקדם הכנה של כל אחד מהמוסדות. אגב, מחוז ירושלים אחראי ברמת ביטחון ובטיחות גם על בתי הספר של החרדי. אוקיי? ככה, רגע שנייה להכיר את החלוקה, גם עליהם אנחנו אחראים. ותוכנית העבודה היא כל כך מדויקת ומדי בוקר אנחנו פותחים בישיבה במחוז לבדוק את קצב ההתקדמות, ומרגישים שיש מי שמחזיק את האירוע, וכשנסגרת ישיבה עם החלטות מה צריך לקדם ומאיפה לשנות כניסה, כי עכשיו יש תחבורה מאוד רצינית מאותו צד. זה קורה, זה לא ברור מאליו, אני יכולה להגיד שבערים הגדולות מאוד מאוד קשה לערים לעמוד בתוכנית הבטיחות של המשרד, המשרד דורש עשרים וחמישה אישורים לכל מוסד חינוכי, זה המון, וזה אישורים של גורמי מקצוע שמגיעים ומבצעים ביקורת ובדיקות, זה לא פשוט אז אני שמחה ומברכת על התוכנית האסטרטגית שתחלק את ההשקעה ואת המוכנות, וכל זה אנחנו מדברים כשאנחנו בתוך בנייה שלא עוצרת כאן כל הזמן, ובפאזל של העברות מוסדות שהוא לא פשוט, שהמוסד צריך... זה כבר מאות את המסע הבא.

יפעת אורון שוורץ:

נראי כשיש פערים באמת של כל כך הרבה שנים

כרמית הרוש:

יש עוד הרבה מה לעשות, אבל טוב שהתכנסנו לתוכנית, כי תוכנית תאפשר להתקדם ולצמצם את זה, וכל יום שעובר בשבועיים האחרונים אנחנו רואים התקדמות מאוד מאוד רצינית, אז תודה גדולה. וזה הכי חשוב בסוף, אני אומרת תמיד לצוותים, דיברנו עם המנהלים, אמרנו להם, תסתכלו על בלטה שמתרוממת כי ילד ששובר את כל השיניים, ואני עוברת על דוחות התאונה, זה עצוב, זה לא רק העניין הכספי, זה עניין הצער והכאב שלו ושל ההורים. והמחויבות שלכם לטפל בזה, והקצב שאתם מטפלים ראוי להערכה.

חגית משה :

אני חושבת שהחידוש כאן זה לא רק לתת מענים עד או כשקורה וזה, זה לבוא ולהגיד כעיר עם 670 או 680 מוסדות חינוך, אנחנו יוזמים ולא נגררים, אנחנו לוקחים ועושים תוכנית, אנחנו הולכים לבדוק מה קורה בבתי הספר, לא מחכים שהילד יפול, יחליק ונקבל דוח, ואנחנו מציגים תוכנית חומש שגם תעלה לא מעט כסף מהתב"ר ועל זה יש דיונים כל הזמן, וזה הדבר החדש, זה שבאמת לא חיכינו למשרד החינוך. הרי זה פערים של שנים, זה לא משהו מהשנה או החמש השנים האחרונות, אבל להחליט שאנחנו הולכים לצמצם, להכיר את התופעה, לטפל בה ולפרוש אותה לעבודה, זה משהו שהוא חדש, וכל הכבוד. הצללות, חמישים הצללות?

יפעת אורון שוורץ :

אני רק אומר שאני באמת מודה לצוות במשרד החינוך, לעידו ובעיקר לעידו ושגית, שבאמת זה מאוד לא פשוט לבוא אליהם עם חבילה כזאת של שמונת אלפים ליקויים, דרגה 1 בירושלים, ולהתמודד באומץ, וגם אנחנו, אנחנו בשקיפות מלאה מנהלים את האירוע הזה בתשומת לב ובשיתוף פעולה, וזה באמת תענוג לעבוד איתם, אז אם אפשר למסור להם מכאן תודה. ונציין שלכל המחלקות באגף יש תוכניות חומש, אבל זה נדון ביום אחר. הצללות, 49 הצללות חדשות, בעצם יש פה דרמה. בעצם בא אריק, בא ראש העיר ואמרו לנו חברים, זהו, אנחנו לא רוצים שיהיה לנו שום בתי ספר יותר בלי הצללה במוסד, ובאנו והעמדנו פה תקציב, ואנחנו בעצם במהלך, עד עוד חודש בעצם לפתיחת שנה נסיים את כל הביצוע, וזה באמת משהו מאוד משמעותי. ודבר אחרון, להגיד באמת שכל הטוב הזה לא היה קורה בלי כל הצוות המופלא והמדהים באגף תפעול ופיתוח. אנשים מדהימים, שהם תמיד כביכול מאחוריי הקלעים, אנשי השטח שלנו, אנשים שרצים פה מבוקר עד לילה, שלא יקחו יום חופש אחד בקיץ הזה, ובאמת נקרעים. אז באמת להגיד להם תודה מכאן, באמת לכל הצוות המופלא.

אריק וירצבורגר :

תודה רבה, תודה.

חגית משה :

תודה רבה, תודה. יישר כוח.

אריק וירצבורגר :

אנחנו את פרק הנתונים סיימנו.

חגית משה :

חדשנות ופדגוגיה?

אריק וירצבורגר :

הערכת זמן צריך...

חגית משה:

עשר דקות סיימנו.

אריק וירצבורגר:

אוקיי.

חגית משה:

אז יאללה, תרוצו. פדגוגיה, אורית?

אריק וירצבורגר:

כן, אז חדשנות פדגוגית בעצם יש לנו כאן שני מרכזים, אז אורית ממש משפט על כל אחד.

אורית דולב:

בקצרה, אז אני אגיד שבאמת פריזמה בשכונת קרית יובל, זה המרכז החמישי שאנחנו חונכים, בשבוע הבא הוא ייפתח, הוא מצטרף לארבעה מרכזים שכונתיים אחרים. העיר הזאת גדלה בקצב מסחרר, אנחנו בעצם בונים בתים פדגוגים באזורים גיאוגרפיים שמשרתים עשרות בתי ספר בסביבה הגיאוגרפית של אותו מרכז. אנחנו בעצם, מה שאנחנו עושים זה אנחנו משנים את פני הפדגוגיה, אנחנו מלמדים מורים ללמד אחרת, אנחנו נותנים התנסות וחוויה אחרת לתלמידים, מכניסים למידה מבוססת מיומנויות. בעצם אנחנו מכניסים לשם מרחבים שאי אפשר למצוא אותם בתוך בתי הספר, ובאמצעות המרחבים האלה גם המורים לומדים ללמד באמצעים אחרים, וגם התלמידים מתנסים. אז פריזמה הולך להיות המרכז הגדול ביותר, 1,600 מטר, אנחנו חונכים בשבוע הבא. בית התצפיות בעמק הצבעים, מרכז ייחודי שפתחנו

חגית משה:

פתחנו אותו.

אורית דולב:

חנכנו אותו לפני שלושה חודשים, והוא הולך בעצם לרוץ בשנת הלימודים הבאה. כבר מגיעים לשם גנים ובתי ספר. למידת חקר יש שם, באמת זה מקום מיוחד, מעבדות שאפשר להתנסות שם, מרכז תצפיות נחמד, והכל בלמידה בטבע. העיר הזאת מיוחדת.

חגית משה:

אנחנו יודעים, תודה.

אריק וירצבורגר:

הדבר השלישי זה מרכז המחוננים ששי קלדרון הזכיר. לא נרחיב מעבר לזה.

חגית משה:

אייפרמן יספר לנו קצת, לא? תעשה משהו, תגיד, תספר לנו מה זה המרכז הזה.

אריק וירצבורגר:

אני אגיד משפט ונרוץ, אני צריך אותו

חגית משה:

למשהו אחר?

אריק וירצבורגר:

למשהו בהמשך. אני עכשיו על הזמנים. מרכז מחוננים זה כמו שיש לנו בית ספר "אופק" במרכז הכללי, אז יהיה מרכז מחוננים, המרכז לאגף החרדי. זה דבר שעכשיו הוא מתחיל להתבשל, הוא במהלך השנה יתפוס תאוצה, כשנגיע אליו נוכל להיכנס לפרטים.

חגית משה:

אתה יודע מה יפה כאן, שכתוב חרדי וממ"ח. זה כבר משהו.

אריק וירצבורגר:

פיתוח מנהיגות. הנושא של פיתוח מנהיגות, זה דבר שהרבה עסקו בו עד היום, אבל אנחנו הולכים בשנה הבאה לעלות קומה. אז במסגרת בית המכונים שמוכר, אני מניח, לכולם, אנחנו לא הולכים לספר את כל התוכניות. שנה הבאה, גם ראש העיר הזכיר, יקום בית המנהלים שזה בעצם ריכוז של התוכניות פיתוח של המנהלים, שאנחנו עושים בשיתוף את התוכניות האלה עם הפיקוח, ובמקביל (ל.ב.) את הגננות, והרעיון הוא באמת לתת דגש כי אנחנו כולנו מבינים שהגננות, המכונים ובעיקר המנהלים, הם חוד החנית ככל שנצליח להעצים אותם יותר, הם ישארו יותר, והם יהיו טובים יותר. בית ספר טוב זה בית ספר שהמנהל הוא טוב, וכשזה לא עובד אז בדרך כלל שמה מתחילה הבעיה. תוכניות דגל, אז פה ראש העיר הזכיר, אורית תגידי מילה על הזינוק הדיגיטלי.

אורית דולב:

אז אנחנו באמת נכנסים למשהו שהוא יוצא דופן, אנחנו רוכשים מחשבים ניידים לתלמידים בעיר, גם אגב במגזר החרדי, לא רק, זאת אומרת מנח"ח, לא רק ממ"ח. ביחס של מחשב נייד לכל חמישה תלמידים, זה יאפשר למידה עצמאית, זה יאפשר למידה בקבוצות, למידה מבוססת חקר ופרויקטים, והכנת פרזנטציות. זה משהו שהוא באמת מאוד חשוב למערכת החינוך כולל כלים של בינה מלאכותית שנכנסים. הסיבה שזה חשוב מאוד שזה יקרה בתוך מערכת החינוך, זה באמת

לעורר לתלמידים גם את הסיפור של מיומנויות טכנולוגיות וגם חשיבה ביקורתית על הדברים, כי כשהם עושים את זה באופן עצמאי אפשר להגיע למקומות שהם פחות טובים, וכשזה בתוך מערכת החינוך אנחנו מלמדים אותם לעשות את זה בצורה המיטבית ביותר. במקביל במהלך, אנחנו הולכים לרשת את כל כיתות האם בעמדות מורה, ברוב בתי הספר היו אבל באלה שלא היו אז אנחנו מסיימים את הפער ובעצם מצמצמים את הפער, וכל כיתות האם יקבלו עמדות מורה, ומנהלי בתי ספר יקבלו מחשבים ניידים. אנחנו

לורה ורטון:

סליחה?

אורית דולב:

בשנת הלימודים, רק רגע לורה. שנה הלימודים הקרובה, כרמית יחד עם המחוז, המדריכות, המדריכות בעצם הפדגוגיות של התקשוב ושל המדריכים של מנח"י ומרכזי חדשנות, אנחנו הולכים להכשיר את כלל המורים להקים צוות בתוך בתי הספר, צוות מוביל לנושא הזה שיטמיע את השינוי הפדגוגי הזה שבעצם גם הכלים הטכנולוגיים והלמידה הטכנולוגית תהיה מבוססת. ואנחנו מקווים לראות בשנים הקרובות שיותר תלמידים, החל מחטיבות הביניים, בוחרים במקצועות האלה, גם במגמות האלה, שכל הנושא של אוריינות טכנולוגית יהיה מוטמע בתוך בתי הספר. כן לורה?

לורה ורטון:

רציתי לשאול לגבי המחשבים והכל, אם זה גם במגזר הערבי?

אורית דולב:

בוודאי, בוודאי בוודאי.

לורה ורטון:

כי הזכרת את הכללי.

אורית דולב:

יחד עם לארה והממונים של לארה, עשינו מיפוי ואנחנו, כלל בתי הספר יקבלו גם מחשבים ניידים אגב לצוותים, וגם מחשבים ניידים לתלמידים, בוודאי.

לורה ורטון:

מאה אחוז, תודה. לא הזכרת את זה, אז רציתי...

אריק וירצבורגר:

טוב, חגית, את מוכנה להציג (ל.ב.) בגני ילדים?

חגית משה :

אתה מתקיל אותי כאילו?

אריק וירצבורגר :

בטח שאני מתקיל אותך, כי אני צריך לתת לך את הקרדיט על הסעיף הזה.

כרמית הרוש :

רגע, לא אמרתם כלום על תוכנית הביטחון? אמרתם קודם?

אריק וירצבורגר :

אה?

כרמית הרוש :

על תוכנית הביטחון.

חגית משה :

משה דיבר עליה קצת בפתיחה, על המסלול של... את רוצה לספר ככה? את הרי שותפה על מלא.

כרמית הרוש :

כן, אז אני אומרת שקודם כל בעניין המחשבים נגיד מילה, שבאמת יהיה הכשרה והתאמה לכל המגזרים. יוצאים צוותי הדרכה, כתבנו את הקול קורא במשותף. והרעיון הוא בעצם לתת לכל המורים, בהתאמה למגזר ולתפיסות הערכיות, וליכולות ולרצון של ההורים אגב, זה צריך להיעשות בהקשבה לקהילה. ינתנו הכלים למורים כדי שהמחשב לא יהיה רק עוד איזה משהו שנכנס לתוך הכיתה, אלא איך אנחנו משתמשים בו כדי לאפשר לתלמידים לפתוח הזדמנות ללמידה אחרת, אבל לא לאבד את זה מתוכן. הדבר השני זה באמת תוכנית ביטחון ומודיעין שיצאה מתוך החלום וההבנה של ראש העיר את האתגר הגדול שאנחנו מתמודדים איתו, ובמהלך חפז שאין כמותו, יחד עם מטה משרד החינוך עם המפמריט והצוות שלה, שהיה להן קשה מאוד, ככה אריק ואני היינו צריכים לעבוד מולן באינטנסיביות להבין את הקצב

חגית משה :

אבל הן נרגעו מאז.

כרמית הרוש :

לגמרי. הולכות להיפתח, יש היום, עד היום הייתה מגמה אחת על אזורית בעיר, חשוב להכיר, ועכשיו הולכות להיפתח עוד ארבע מגמות נוספות מלוות על ידי האנשים האיכותיים ביותר שעוברים תהליכי הכשרה במשרד החינוך, במטה, המטה מחובר לזה

חגית משה:

8200.

כרמית הרוש:

8200, הולכים לערוך ממש בקרה, לראות איך אנחנו מתקדמים, איזה הזדמנויות זה פותח לתלמידים, איך אנחנו משלבים גם את לימוד השפה אבל גם את הבנת הלימוד של האתגרים שמדינת ישראל מתמודדת איתם. זה הולך להיות משהו משמעותי ואחר, והקפדנו שהוא באמת גם ייתן פריסה רחבה. אני באותה הזדמנות רוצה לבשר, שברוך השם, אני אפילו לא הספקתי לעדכן אותך, הצלחנו גם לפתוח אתמול מגמה נוספת של חילוץ והצלחה במזרח, בעיסאווייה

חגית משה:

עוד אחת, כי אפשר יש

כרמית הרוש:

עוד אחת, זה היה מאבק של הדקה האחרונה, אוקיי? כלומר פתחנו כבר ארבע, בארבעה בתי ספר, ואתמול הצלחנו יחד עם המפמ"ר

אריק וירצבורגר:

זה היה ממש ביציאה מהמזרחי פה.

כרמית הרוש:

כן, ביחד עם המפמ"ר לקחת את תיכון עיסאווייה, שנעשתה בו עבודה משמעותית מאוד השנה בהובלה של מנהלת נפלאה חדשה שקלטנו, ולאשר את כניסת המגמה גם לשם זה יהיה בית הספר החמישי במזרח. שתבינו שבכל הארץ, יש שלושים, אוקיי? כדי לקבל את הפרופורציה. היינו אמורים לקבל שני בתי ספר, שכמובן בכל הארץ מתבוננים גם על מגזרים וגם על איזונים. הפרנו את האיזון, ראינו שהתלמידים במזרח מאוד מתעניינים בזה, ושזה יכול לחבר אותם, ושילבנו את זה בתוך תוכנית מעורבות חברתית, ביחד עם המפמ"ר אתמול, עדן ניסים, אישרנו וקלטנו כבר. בעצם אחת המדריכות במשרד, שזאת הפרופסיה שלה והיא עסוקה בדרך כלל רק בהדרכה, תכנס ללמד את המגמה בתוך עיסאווייה כדי לאפשר לתלמידים להשתלב בתחום, וזה צורך שעלה מתוך בית הספר ומתוך השיח של מנהלת בית הספר עם הילדים, בשיתוף פעולה עם האגף הערבי כמובן בעיר, שנמצא על הצרכים כל הזמן, מסביב לשעון. אני חושבת שזו בשורה לא פחות חשובה מבשורת הקמת המגמות (ל.ב.).

חגית משה :

לגמרי, אז אני, כי בגלל שאריק, אני יודעת שאת נורא נורא ממהרת כי יש לך אירוע עם ראש הממשלה

כרמית הרוש :

כן, אני חייבת לצאת.

חגית משה :

אבל אני רוצה, אז הדברים הכי, שאת הכי תאהבי, אריק התקיל אותי, כאילו התקיל אותי שאני אסביר על

כרמית הרוש :

התייחס להזנה.

חגית משה :

הזנה, אז את יודעת מה זה הזנה?

כרמית הרוש :

ספרי לנו מה אתם עושים.

חגית משה :

אז הזנה, אנחנו, עוד תוכנית בגני ילדים באמת שקרן מובילה אותה עם האנשים שלה, כשבעצם בגני ילדים לא תהיה ארוחת בוקר, תהיה ארוחת בוקר משותפת

כרמית הרוש :

ולא כריך מהבית.

חגית משה :

לא כריך מהבית.

כרמית הרוש :

מדהים.

חגית משה :

כשאנחנו ניצוק לתוך הדבר הזה גם את הנושא שהגננת תקבל מצרכים והם יחד יעשו את ארוחת הבוקר עם התומכת למידה, בהסכמה של התומכת למידה, כך שוועד העובדים יכול להיות רגוע, שום דבר לא מטילים על מי שלא רוצה. זה פיילוט לחמישים גנים. וסביב הדבר הזה, לורה, יהיה גם חינוך לגמרי לבריאות של אבות מזון וירקות, וספורט, והרבה מאוד מעטפת של בריאות כמו שהתחלנו עם ה... את יודעת, התחלנו עם האנגלית בגני ילדים, אז גם זאת הייתה תוכנית של פיילוט לחמישים גנים, וקרן עם הצוות שלה הצליחו להוביל את זה שכל גנות חובה בירושלים, יש להן את הפרויקט של האנגלית בגני ילדים, אנחנו מאוד מאמינים בזה כי הרי לרכוש שפה בגיל הצעיר, בגילאים צעירים, זה משהו שהוא מאוד מאוד חזק והיום ירושלים גם בדבר הזה.

כרמית הרוש:

לגמרי, אני אגיד שהזנה זה באמת באמת מהפכה. ילדים ירוויחו מזה כל כך הרבה. תחשבו על ילדים שמגיעים עם כריך, כל אחד עם מה שאפשר או אי אפשר, או יש זמן או אין זמן בבית להכין.

חגית משה:

זה קשה. מול הקופסאות של החבר.

כרמית הרוש:

יזכו לאכול ארוחת בוקר מלאה ובריאה.

חגית משה:

אז גם על זה אנחנו זה.

כרמית הרוש:

נהדר.

חגית משה:

אני רוצה שתשמעי את אייפרמן, כי באמת בדרך כלל הוא לא מדבר ויש כאן שקופית שלו.

אריק וירצבורגר:

בוא תבחר אחד.

יאיר אייפרמן:

טוב, אני אעשה את זה קצר, אני אפילו הייתי מדלג על השקופיות. אנחנו דיברנו על 300 אלף תלמידים בירושלים, חשוב לי לשים את הנתון, 123 אלף תלמידים תחת אגף חינוך חרדי. הזמן קצר והוויז כבר מצפצף שצריך לצאת, אני רק אגיד שנעשים תהליכים גם פיזיים וגם פדגוגיים על מנת לעמוד בביקושים ובצרכים, בסוף כל תלמיד צריך לקבל סביבת לימודים מיטבית, גם עם צוות

ההוראה, ונעשים דברים מדהימים. יש לנו עדיין דרך לעשות, יש לנו תוכניות עבודה, אנחנו נתקדם יחד עם המשרד צעד אחרי צעד, ונגיע למקסימום. אני אעשה בהרצה, יש המון תוכניות, תוכניות חינוכיות שנותנים מענה לכל שכבות הגיל, יש שחמט שזה בעצם תוכנית חדשנית שבעצם מייצרת דינמיקה עם התלמידות, ובעצם משם אנחנו שולפים כל מיני אתגרים נפשיים, חברתיים, רגשיים ומייצרים טיפולים נקודתיים. ירושלים בתפארתה זו תוכנית שהושקעה בה מיליונים, חתך רוחב כרגע בבתי ספר של הבנים על מנת לעלות את המודעות על הניקיון והסדר, גם במרחב האישי וגם במרחב הציבורי. יש עוד שתי תוכניות חוליות, חוליות וקליק ירושלמי, זה דברים פורצי דרך במגזר החרדי. הקליק הירושלמי זה אוריינות דיגיטלית, היה לנו תקציב ממשלתי פרוש ברחבי העיר על מנת לקדם את האוריינות הדיגיטלית בקרב הציבור החרדי. הפרויקט הזה נסגר כי הממשלה יצאה מהתוכנית. יצאנו עם משהו חדשני על מנת כן לתת את המענה, כי זה מאוד מאוד חשוב. יש עוד הרבה דברים מגוונים וחדשניים, זה לא הזמן, אנחנו עם הפנים קדימה להצעיד את זה עוד ועוד קדימה. תודה.

חגית משה:

יאיר תודה. ואחרונה חביבה.

אריק וירצבורגר:

אנחנו לא נכנס לעומק השקופית הזאת.

חגית משה:

בתשי כאן? לא.

אריק וירצבורגר:

מדובר כאן על תוכנית שרצה גם במזרח, גם במערב, שתי תוכניות מקבילות, המרחב השלם. אז נשאר אותן לפעם הבאה, אבל כן אנחנו רוצים לגעת בנושא של המענים הרגשיים. אז זהבה, אליך.

זהבה רוזנטל:

טוב, אפשר להגיד כבר ערב טוב, לגמרי. אני רוצה ככה רגע להתייחס כמובן עם מה שאריק התחיל, נושא המלחמה והשפעות המלחמה על אוכלוסיית העיר ירושלים, ולנפץ אולי רגע איזשהו מיתוס שאני שומעת אותו כל הזמן מאז השביעי באוקטובר, אמירות של כמובן המדינה בטרואמה, כל אחד מאיתנו צריך טיפול, צריך לתת טיפולים לכל הילדים, לכל המשפחות. אז אני רוצה רגע להגיד על הדבר הזה שממה שאנחנו יודעים על טיפול בטרואמה ובמשבר, יותר משמונים אחוז מהאוכלוסייה לא תחושה, מה שנקרא, תסמינים פוסט טראומטיים, ולא תזדקק בהכרח לטיפולים פרטניים אלא ההבנה שלנו היא שתהיה החלמה ספונטנית אם אנחנו נדע להשקיע נכון בדמויות המבוגרות ובפיתוח החוסן של הילדים והמשפחות. ומתוך ההבנה הזאת, אנחנו יודעים כמה מערכת החינוך היא מקום משמעותי ביותר עבור הילדים, ששם הם יכולים לקבל את כל מרכיבי החוסן שאנחנו

מכירים אותם מהספרות, ולכן אנחנו בעצם מבינים שהמוקד שלנו צריך להיות צוותי ההוראה, ההורים. ויצאנו השנה ככה במאי עם מיפוי וסקר לבתי הספר, בעצם להבין מהמנהלים, מהצוותים הרגשיים, איפה הם רואים את האתגרים המשמעותיים שלהם. ויש לנו כל מיני תובנות לגבי הדבר הזה, בהכרח שיש צורך לפתח ואנחנו מפתחים תוכניות בתחום המניעתיות, שצריך להשקיע בצוותים עצמם ויש גם תחומי חסר בתחום הרגשי, בעיות התנהגות וחרדה שגם פיתחנו תוכניות ייעודיות במוקדים האלו, אבל גם הבנו שבעצם יש הרבה מאוד תוכניות, (ל.ב.) יחד עם המפקחות על הייעוץ, משרד החינוך, עם המתי"א את כל התוכניות של המשרד ושל מנח"י ביחד של השפ"ך ושל היחידות שמתעסקות בתחום הרגשי במנח"י, יש לנו בערך ארבעים תוכניות. אנחנו השקנו אתר, אפשר לראות ככה את התמונה שלו שבו בעצם אפשר יהיה להיכנס ולהכיר קודם את התוכניות בפורמט אחד של הבנה מי קהל היעד שבעצם מכוון לתוכנית הזאת, על מה התוכנית באה לענות, האם היא עוסקת באיתור, במניעה, בטיפול. זה יעשה סדר קודם כל, כי הבנו שמנהלי בתי הספר לא תמיד מכירים ויודעים את כל מה שיש לתת, הם לא יודעים מי עושה מה ויש צורך רגע אחד לאחד את הכל בצורה הגיונית וכזאת עם מנועי חיפוש שהם ידעו גם, יעזרו להם בעצם למקד מה הצורך שלהם, וככה למצוא את המענה המתאים, וזה כמובן יסייע גם ליועצות, גם לפסיכולוגים, גם למלווים שעוזרים למנהלים באמת לדייק גם את הצורך וגם את המענה. אז זה, לאה דיברה על הסכם הפסיכולוגיים אז הוא משפיע לטובה כי הוא בעצם פועל על כיוון של העלאת אחוזי משרה של פסיכולוגים וקליטה של פסיכולוגים חדשים, שיש לנו בערך 25 פסיכולוגים חדשים שאנחנו קולטים אותם. וגם העלאה של בסביבות ארבעה-חמישה תקנים של פסיכולוגים קיימים, אז זה בסך הכל

חגית משה :

זה לא ברור מאליו, כי היינו כל הזמן בחוסר מטורף.

זהבה רוזנטל :

ממש לא ברור, אנחנו עדיין בחוסר.

כרמית הרוש :

כבר עשר שנים שלא הייתה להם העלאה. עשר שנים.

זהבה רוזנטל :

לא לא, לירושלים אנחנו כל שנה עולים במספר הפסיכולוגים שאנחנו קולטים בעיר ירושלים.

כרמית הרוש :

לא, אבל הסכם השכר של משרד החינוך הגיע אליו, הוא כעבור עשר שנים.

זהבה רוזנטל :

אבל הסכם השכר הביא לקפיצה. ויש גם בזמן חרבות... "עם כלביא", מלחמת "עם כלביא", גם המגזר הערבי, בעצם הקמנו סוג של דשבורד כזה שבו יש גם איגום של התוכניות עבור הורים וצוותי חינוך, והאתר ימשיך לפעול גם אחרי המלחמה, וגם יהווה ככה, יאגם את התוכניות וינגיש אותן לציבור.

כרמית הרוש:

שנייה לפני שאני יוצאת, כי אני ממש חייבת, אני רוצה להגיד תודה ענקית ושאתם עובדים מדהים. וחוץ מכל מה ששמעתם פה עכשיו, במסגרת "עם כלביא", וכמובן ב"חרבות ברזל", אבל גם "עם כלביא" ממש עכשיו אנחנו מסיימים עוד עם ילדים מפונים. השפ"ך בעיר נתן גם מענה לתלמידים שפנו, שבתיהם נהרסו

חגית משה:

גם ב1 לאוקטובר

כרמית הרוש:

שמציאות חייהם הייתה נוראית ובעצם ברגעים הראשונים שהגענו מיד הייתם שם, ונתתם את הכוחות ואת הטיפול, ואת ההכוונה להורים להתמודד. אני חושבת שגם ההבנה של המדינה שיש לאן לקחת תושבים, ויש עיר שתדע לקלוט אותם ולטפל בהם מקצה לקצה, לא ברורה מאלה בכלל. אז תודה גדולה גם על החלק הזה. וסליחתכם, אני חייבת, כבר באיחור גדול לאירוע אחר. שיהיה בהצלחה, שנת לימודים מבורכת. תודה חגית, תודה אריק. תודה רבה.

חגית משה:

תודה לך, תודה לכולם. אנחנו נמשיך כי יש עוד משהו?

דוברת:

יש עוד הרבה אבל נראה לי שזמננו קצר.

חגית משה:

טוב, אז נועה, חינוך מיוחד. אריק, אתה רוצה שנעמוד בזמנים.

אריק וירצבורגר:

אנחנו צריכים לפתוח את ה1 לספטמבר, מה לעשות?

חגית משה:

אתה מלחיץ, אתה רוצה שנעמוד בזמנים.

אריק וירצבורגר:

כן, אז נועה, הייתה ועדה אני מזכיר לך, בוועדה העלית את זה אז זה אומר שרק במשפט.

נועה פחימה:

רציתי בדיוק להגיד שבועדת החינוך הקודמת הצגנו את הנתונים, יש לנו עלייה חדה מאוד במספר הילדים המועברים מהחינוך הרגיל לחינוך המיוחד. אפשר לראות במספרים, השנה חצינו את 11 אלף ועדות שאנחנו עושים, ועושים כל יום. רק אתמול פתחנו עוד כיתת חינוך מיוחד, כי מה שיש לנו לא הספיק לכמות הילדים (ל.ב.). מתוך הדבר הזה תכננו תוכנית חומש, היא בעצם תעבוד, עובדת בתוך החינוך הרגיל, בחינוך הרגיל על מנת שהחינוך הרגיל יקבל יותר כלים ויוכל לתת מענים לילדים שהם לא חייבים להגיע לחינוך המיוחד, לעניות דעתנו, בעצם לראות איך אפשר לעבוד איתם בחינוך הרגיל כך שהם לא יועברו.

חגית משה:

זה היום הזה שעשיתם?

נועה פחימה:

כן, עשינו את הכל שמונה חודשים, וזה היה ככה נקודת שיא, (ל.ב.). וכמו שאמר שי קלדרון, זה אירוע היסטורי, המתי"א החרדית יצאה לדרך, המתי"א הראשונה החרדית בארץ. היא תתן מענים מאוד מאוד חשובים לילדי החינוך המיוחד המשולבים בכיתות החינוך המיוחד באגף הערבי, בממ"ח, וגם בחרדי, באגף החרדי. מה שבכללי ובערבי יש לנו כבר הרבה שנים ואנחנו מבינים כמה זה חשוב, אז עכשיו זה יהיה גם (ל.ב.).

חגית משה:

ישר כח גדול. אתם עוד בוועדות, נכון? עוד כמה נשאר, עוד...

נועה פחימה:

כן, כל הזמן.

חגית משה:

עד מתי?

נועה פחימה:

אני מניחה שבאמצע ספטמבר

חגית משה:

באמצע ספטמבר עוד יהיו לכם ועדות?

נועה פחימה:

זה הכל ועדת חריגויות. גמרנו עם כל הועדות הרגילות, אלה שהגיעו בזמן, שיצאו

חגית משה:

כמה כאלה יש לכם?

נועה פחימה:

מה?

חגית משה:

כמה כאלה יש שהן חריגות כרגע? מה הצפי?

נועה פחימה:

היה לנו כמעט שלוש מאות חריגות, ונשארו עוד כמה עשרות.

חגית משה:

עשרות.

נועה פחימה:

אבל היום היו...

חגית משה:

את מבינה מה המשמעות שילדים עוד לא דנו, ואז אין להם את הזכאות כן או לא חינוך מיוחד, וזה

נועה פחימה:

אני אגיד אבל, זה חשוב להגיד, שאלה ילדים שהוגשו אחרי הזמן ולא...

חגית משה:

כמה ועדות השמה היו לך בקיץ הזה?

נועה פחימה:

11,120.

חגית משה:

11 אלף ועדות, מטורף. זה כולם ילדים חדשים או שזה דיונים חוזרים?

נועה פחימה:

מה?

חגית משה:

זה כולם ילדים חדשים או שזה

נועה פחימה:

לא לא, זה לא חדש.

חגית משה:

לפעמים זה עדכון של ועדה וכאלה?

דובר:

חצי חצי בערך.

נועה פחימה:

בערך חצי, יש שמה (ל.ב.), אבל כן בערך חצי הם... מעל חצי ילדים חדשים, וחדשים 5,149.

חגית משה:

איפה אתם רואים חדשים? אה, תלמידים חדשים.

אריק וירצבורגר:

הטור השמאלי.

חגית משה:

קשוח.

נועה פחימה:

כן, מאוד. ואני אומרת, קשוח ומדאיג, ובאמת שאלה של למה כל כך הרבה ילדים צריכים לעבור לחינוך המיוחד, אנחנו לא חושבים שכולם באמת צריכים. אם בחינוך הרגיל יהיו את הכלים הנכונים והמותאמים לעבוד עם ילדים, גם המתגרים שבהם, אבל להשאיר אותם בחינוך הרגיל.

חגית משה:

את חושבת שזה תגובות מלחמה-קורונה או שזה בכלל משהו במערכת?

נועה פחימה:

יש לזה בהחלט השפעות של הקורונה ושל המלחמה. יש גם עלייה מאוד גדולה באוטיזם, שזה...

חגית משה:

לא קשור.

נועה פחימה:

אנחנו מדברים על הילדים בלקויות הנקראות "לקויות בשכיחות גבוהה", ליקויי למידה, עיכוב התפתחותי, בעיות רגשיות והתנהגותיות, שזה ילדים שהחינוך הרגיל צריך שיהיה בו כלים ויכולות לעבוד איתם שם ולא להעביר אותם לחינוך המיוחד. חלקם כן, מעטים, הרוב צריכים להישאר.

חגית משה:

תודה נועה, אמרנו שאת האמא של כל הילדים המקסימים האלה, וכיף שיש אותך. ציפי יצאה, אז

אורית דולב:

ציפי יצאה, ציפי זוסמן ממונה על קידום נוער וצעירים. בשני משפטים, אני אגיד שבאמת היום, הרבה מאוד בתי ספר בירושלים עושים עבודה מאוד משמעותית של הכלה ושל בעצם טיפול בתלמידים מאתגרים וככה מצליחים לצמצם את תופעת הנשירה. אז אנחנו מבחינתנו את מרכז הכובד אנחנו מעבירים לזירות שהן פחות מטופלות. אז קודם כל, כמובן הזירה של האיתור ברשת, לאתר מצבי סיון של ילדים, קריאה למצוקה, בריונות חברתית, הפרעות אכילה וכו'. פיתחנו מערכת לאיתור ברשת ואנחנו ממש מכשירים את כל העובדים להיות שם, זו זירה אחת. זירה נוספת זה באמת כל הנושא של החברה החרדית בירושלים, ששמה העברנו גם הרבה מאוד מכובד משקל העשייה שם יותר לשכונות חרדיות, למרכז העיר, שאנחנו רואים את התופעות. ממשיכים כמובן לעבוד גם במזרח העיר, בהרבה שכונות בצורה משמעותית. מרכזי השכלה של הילה, בעצם אנחנו החל מאוקטובר מעבירים את המרכז המאוד ותיק שלנו בשלומציון שהיה ככה ישן ומוגבל בגודל, סוף סוף להלני המלכה, למבנה חדש גדול יותר שגם יהיה מאובזר בצורה חדשנית, ונוכל גם להרחיב את המענים לקלוט שם יותר תלמידים.

חגית משה:

שנים, אני לפחות עשרים שנה מדברת על המעבר משלומציון.

אורית דולב:

אז הנה זה קורה, וציפי עושה עבודה מדהימה.

חגית משה:

מדהימה.

אריק וירצבורגר:

תודה. זהו, השקופית האחרונה.

חגית משה:

לעת הזאת.

אריק וירצבורגר:

השקופית האחרונה, אחד האתגרים שעומדים בפתחנו הוא, בפתחת שנת הלימודים זה גם נשות וילדי המילואים, וגם נשות וילדי אנשי קבע. אז יש כאן צוות שגם זהבה מרכזת אותו, שמוביל עכשיו תהליך של מענים מתוכללים של כל החלקים במנח"י, כל האגפים, על מנת לתת מענה מסודר לבתי הספר בתחום. את רוצה להוסיף עוד משהו?

זהבה רוזנטל:

אולי אני אגיד שבעצם המוקד פה הוא להגיע עם תוכנית סדורה לתוך מערכת החינוך, שבה אנחנו בעצם נשים מוקד קודם על מיפוי הילדים, שכל בית ספר ידע מי הם משפחות המילואים ואנשי הקבע שנמצאים אצלה, שהם יכירו ויזהו את ההשפעות של המילואים מבחינה רגשית על הילדים, וידעו גם לזהות סימני מצוקה ולהבין את התופעות שהם רואים. והרכיב השלישי הוא כמובן להנגיש את המענים כי יש הרבה מענים, הרבה מאוד דברים התפתחו בשנה האחרונה למען משפחות המילואימניקים, ובכלל לתושבי ירושלים. אם זה עבודה טיפולית עם הורים באופן דיאדי, מילואימניקים שחוזרים משירות, לעשות סדנאות עם הילדים כדי לדבר וככה לחזור מחדש. טיפולים זוגיים לזוגות כדי להתאזן מחדש על הבית, אנחנו יודעים שהחזרה מהמילואים היא לא פחות מורכבת מהציאה ממנה. ועוד מגוון מאוד גדול של מענים שיש למנח"י לתת וגם למנהל קהילה. אז בעצם מה שרואים פה זה מחוון כזה אינטראקטיבי גם, שיש בו גם לינקים לכל המענים, ובעצם אנחנו נטמיע את זה יחד עם הייעוץ וכמובן עם הממונים לתוך בתי הספר כדי שהנושא הזה תהיה לו תוכנית סדורה ותטופל כמו שצריך על ידי צוותי החינוך ואנשי הטיפול בתוך מערכת החינוך.

חגית משה:

תודה רבה. כן לורה?

לורה ורטון:

ממש כמה...

חגית משה:

כן.

לורה ורטון:

נקודות. לא היה ממש זמן וחלק מהאנשים הלכו, אבל רציתי בכל זאת לעלות דברים כי זאת הזדמנות. אחד, לגבי

חגית משה:

תודי שהיה לך קצת נחת. תודי.

לורה ורטון:

מה?

חגית משה:

תודי שזו אחת הוועדות שיש בה נחת.

לורה ורטון:

כן, בהחלט.

חגית משה:

יופי, זה כבר משהו.

לורה ורטון:

כל האנשים, אני כבר אגיד, מעריכה מאוד, מורידה את הכובע.

חגית משה:

אתם יודעים מה זה שלורה מורידה את הכובע שאין לה? אתם יודעים איזה, זה ציון גבוה מאוד.

לורה ורטון:

לא באמת, את הרבה מהאנשים פה אני מכירה ומאוד מאוד מעריכה, וזאת העבודה, אין ספק

חגית משה:

דן, נכון? אתה מכיר את הוועדות, היא בדרך כלל לא כזה בנחת, היא בשנטי היום.

לורה ורטון:

לא, אני... זה התחום הכי חשוב

חגית משה:

תודה.

לורה ורטון:

ודאי אני מעריכה את מה שנעשה. אבל בכל זאת יש כמה נקודות שהייתי רוצה לקבל עליהן התייחסות. כנראה שלא אקבל עכשיו אבל לפחות כנקודות למחשבה. אחד זה לגבי הכיתות שנבנו. היה איזו שקופית אחת עם מספר בתי ספר, לא כל כך ברור, בעבר היו מפרסמים בתחילת כל שנה מספר כיתות שנבנו, ובכל זאת ממה שראיתי, אני חושבת שההשקעה או הבנייה היא לא מאוזנת, במובן הזה שבהחלטות ופסיקות בג"צ שחייבו את העירייה לפעול, המחסור הכי גדול היה במזרח העיר. ולא, זה לא המתחם, זה לא הזה.

אריק וירצבורגר:

זו שאלה למנהל התכנון, הכל עבר למנהל התכנון.

חגית משה:

איך אתה אוהב את זה. אבל יש תשובות גם לנו, עד עכשיו זה היה אצלנו

לורה ורטון:

אני יודעת, ודיברתי איתך ועם יהודה עמר שכנראה לא כאן, והוא לא עונה לי, אני אומרת את זה כאן, הוא לא עונה לי.

אריק וירצבורגר:

מטה הבינוי עבר ממנח"י למנהל התכנון.

לורה ורטון:

אני הבנתי.

אריק וירצבורגר:

יש סגן ראש מנהל חדש, איתי ירושלמי, זה באחריותו.

לורה ורטון:

איתי ירושלמי, נפגשתי איתו, והוא גם עושה רושם מדהים והוא גם לא הצליח עד עכשיו להוציא נתונים מיהודה עמר.

חגית משה:

אני רוצה לענות לך

לורה ורטון:

אבל רגע, רק שנייה. ואני רוצה להגיד שבאמת יש צורך דחוף, ענק, בכיתות במזרח העיר.

חגית משה:

אני רוצה לענות לך ברצינות.

לורה ורטון:

ואני חושבת שעירייה לא מצליחה.

חגית משה:

לורה, לורה אני רוצה לענות לך ברצינות, מכיוון שאנחנו בוועדה, שבאמת כדי שיהיו גם תשובות לשאלות, לא רק לפרוס את העשייה. אז עכשיו רגע של רצינות. התשובה של מנהל תכנון היא תשובה נחמדה אבל זו לא התשובה. התשובה היא שיש קשיים אובייקטיביים של בינוי במזרח העיר, גם של קרקעות שחסרים, והרבה מאוד דברים שאת יודעת, הרבה יותר מורכבים מאשר לבנות בתי ספר בשטחים חומים במערב העיר. אני יכולה להגיד לך, ויושבת כאן גם לארה שמכירה את זה, את יכולה להיות שותפה, שברגע שיש אפשרות לפרוץ את החסמים האובייקטיביים שאנחנו עובדים עליהם, זה לא שיש בעיה ואנחנו מרימים ידיים, יש עשייה מאוד משמעותית סביב להפשיר את הקרקעות וכן לאפשר בנייה. אז אנחנו כן מקדמים את זה, ומשרד החינוך גם לא סופר לנו את כיתות הלימוד שאנחנו מקבלים בהקצאות. זאת אומרת, זה לא שיש לעיר ירושלים או למנח"י איזשהו אינטרס לא לבנות במזרח העיר כדי שהכיתות שאנחנו מקבלים בהרשאות ילכו למערב העיר או לאיזשהו מגזר אחר. אנחנו ממש לא במשחק. ברגע שאפשר לבנות

לורה ורטון:

אני יודעת, אבל,

חגית משה:

רגע, ברגע שאפשר לבנות וזה מתאפשר מבחינת כל המורכבויות שם, אז אנחנו בונים באמת מרצון מאוד מאוד משמעותי. לצערנו אנחנו משלמים הרבה מאוד כסף בשכירויות, והנושא של השכירויות והתקציב של השכירויות רק עולה.

לורה ורטון:

זה גם נכון אבל זה גם בעייתי.

חגית משה:

אז יש פה אינטרס הפוך, זאת אומרת, גם לבנות כי אנחנו לא, זה לא על חשבון מוסד אחר, וגם לצמצם את העלויות המטורפות של השכירויות.

לורה ורטון:

שכירויות, נכון.

חגית משה:

אז אנחנו לגמרי באותו...

לורה ורטון:

בסדר, אני רק, אני שומעת את ההסבר הזה ואין ספק שיש בזה משהו, אבל זה לא מספיק.

חגית משה:

ואני חושבת עכשיו, שאחרי שזה עבר למהנדס העיר, אז יהיה אולי קצת יותר קל לפשט את כל החסמים הנוספים, ובוא נראה, זה ימים יגידו.

לורה ורטון:

נקווה. עוד כמה דברים. אחד, משהו שדיברתי עליו עם שי קלדרון כשהוא יצא והוא אישר, המצב אפילו יותר גרוע ממה שחשבתי, ואני חושבת שבאמת מנח"י צריך להשקיע בזה, זה מספר התלמידים החרדים שלא רשומים באף מוסד שמשרד החינוך מכיר בו, מוסדות לא חוקיים. בזמנו הייתי בעניין בזה בבג"ץ ודיברו על עשרים אלף, הוא אישר לי שמדובר עכשיו על שלושים אלף תלמידים שלומדים במוסדות לא ראויים, במבנים לא תקינים עם מורים בלי הסמכה, קטסטרופה. וכשאנחנו רואים את ההתפרעויות בבר אילן, בכל מקרה, זה כנראה הילדים האלה וחייבים לשים בזה דגש. אני מקווה שתבדקו את זה. עוד דבר, הסעות, אבי גיספאן עושה עבודה מדהימה, אבל יש בעיה חדשה בשנה האחרונה, וזה הסעה או הגעה של מורים ומורות שלא נותנים להם לעבור את המחסומים. אני מקבלת פניות על זה כי אנשים קצת מכירים אותי, אני מאוד מקווה ש(ל.ב.) ולארה בטח מכירה את זה, יעזרו בזה, אבל יש מורים ומורות שלא נותנים להם לעבור את המחסומים, עושים להם בעיות

חגית משה:

אורי יקיר מכיר את זה?

לורה ורטון:

אני דיברתי עם יקיר, הוא העביר את זה למשטרה, המשטרה העבירה את זה לעירייה

חגית משה:

שב"כ.

לורה ורטון:

זה לא מטופל וזו בעיה כי יש צוות חינוכי שלא יכול להגיע. עוד נושא בקצרה

חגית משה:

אני רושמת לעצמי קצת יותר לצלול לנושא הזה. תרשמי את זה בבקשה.

לורה ורטון:

זו ממש בעיה קשה.

חגית משה:

בוא נראה מה כן אפשר לעשות, אם בכלל.

לורה ורטון:

וזה כנראה, אני אדלג על הדברים האחרים. הדבר האחרון גם לגבי מזרח העיר, תסלחו לי אבל זה באמת חשוב בעיניי. עד כמה שהבנתי ואולי ברק יכול לתקן אותי, אבל הייתה ירידה גדולה במספר הנרשמים לצהרונים במזרח העיר, ואני חושבת שזה גם מאוד עצוב כי נעשה מאמץ, נעשו מאמצים גדולים כדי לרשום יותר ויותר, והייתה נפילה, כנראה בגלל הורדה בסבסוד, אני לא יודעת מה אבל רציתי להפנות את תשומת ליבך לזה.

חגית משה:

ברק, אתה יודע קצת להגיד לנו מה קרה?

לורה ורטון:

ולבקש שיטפלו בזה כי יש לזה הרבה משמעויות, זה ילדים שאין להם מסגרות אחר צהריים ואני חושבת שזה אינטרס של כולנו שיהיו להם לימודים ומסגרות מוסדרות. אז אני...

חגית משה:

ברק, אתה יודע להגיד מה?

ברק לוי:

הירידה שהייתה... כן, הירידה שהייתה הייתה לפני שנה כבר, כששרד החינוך הפחית את החלק שלו והעמיס יותר על ההורים, את תשלומי ההורים. אז ברגע שתשלומי ההורים שם, תשלומי ההורים גדלו בכל המגזרים, אבל במגזר הערבי בעצם, במזרח העיר, זה הביא לזה שהרבה הורים החליטו להפסיק להשתתף. זה נכון, אבל זה בגלל ששרד החינוך ביטל את, הפחית משמעותית את ההשתתפות שלו.

לורה ורטון:

אז אולי אפשר או שהעירייה תעזור או לבקש ממשרד החינוך עזרה.

חגית משה:

זה נעשה, מול משרד החינוך זה נעשה.

לורה ורטון:

כי אני לא זוכרת את המספרים, אבל זה אחוזים נכבדים.

ברק לוי:

זה משהו ארצי, זה קיצוץ ארצי שמשרד החינוך החיל על כל הרשויות בארץ, לא רק על ירושלים.

לורה ורטון:

אני שוב, אני מעלה את זה כסוגייה שאולי אפשר לעזור בזה, לפתור את זה.

חגית משה:

אוקיי לורה.

לורה ורטון:

תודה רבה.

חגית משה:

בסדר? אני אבדוק את הסיפור של המורים ואני קצת רוצה ללמוד את זה, אני לא עד הסוף מכירה, אני חייבת להגיד, אז אני אעשה איזושהי בדיקה. אני אחזור אליך, בסדר?

לורה ורטון:

אוקיי, תודה רבה.

חגית משה:

אני רוצה שוב, כמו בהתחלה, בתחילת הישיבה החשובה והארוכה הזו, לומר לכם תודה. גם על הסבלנות, ישבתם הרבה, ילדים טובים, ממש כיתה מצטיינת. על כל מה שאתם עושים כל השנה, ועל השנה החדשה שבפתח. אז שתהיה שנה טובה, שנה של שלום ובריאות, ושנמשיך לראות בטוב ירושלים. כי חינוך זה טוב ירושלים, ואנחנו הולכים לעיר מצוינת בחינוך. אז תודה לכם. אריק, תודה.

לורה ורטון:

תודה גם לך חגית.